

NOVEMBER/DECEMBER 1983

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

**Er is
leven in
het heelal!**

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. De Echte Waarheid streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.
België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. Nederland: Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).
Verspreiding en redactie van de Nederlandstalige editie: Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland). Verantwoordelijke uitgever in België: H.C.A. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten (België).

OPRICHTER EN ALGEMEEN

HOOFDREDACTEUR:

HERBERT W. ARMSTRONG

HOOFDREDACTEUR:

HERMAN L. HOEH

EINDREDACTEUR:

DEXTER H. FAULKNER

SENIOR REDACTEUR:

RAYMOND F. MCNAIR

NIEUWSREDACTEUR:

GENE H. HOGBERG

REDACTEUREN:

RONALD D. KELLY, RODERICK C. MEREDITH,
DONALD D. SCHROEDER, JOHN R. SCHROEDER,
MICHAEL A. SNYDER, CLAYTON D. STEEP,
KEITH W. STUMP

ASSISTENT-REDACTEUREN:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

VASTE MEDEWERKERS:

DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,
JOHN HALFORD, SIDNEY M. HEGVOLD,
KENNETH C. HERRMANN, ROD MATTHEWS,
L. LEROY NEFF, RICHARD PAIGE,
PATRICK A. PARNELL, RICHARD J. RICE,
RICHARD H. SEDLIACIK, DAN C. TAYLOR,
JEFF E. ZHORNE

TECHNISCH KOPIJREDACTEUR:

PETER MOORE

REDACTIE-ASSISTENTEN:

WILLIAM FLAMAN, ANN HAYS, WERNER JEBENS,
MELODY MACHIN, JANICE ROEMER,
WENDY STYER, RON TOOTH, AGNES YOUNGBLOOD

VORMGEVING:

RANDALL COLE

Medewerkers: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Coördinator Vormgeving: GREG S. SMITH

FOTOREDACTIE:

Hoofd fotografische verzorging:

WARREN WATSON;

Medewerkers: G. A. BELLUCHE JR.,

KEVIN BLACKBURN, CHARLES BUSCHMANN,

HAL FINCH, DONNA HAYWORTH,

ALFRED HENNIG, KIM STONE

Fotoarchief: VERONICA TAYLOR

UITGEVERIJ:

Directeur uitgeverij: RAY WRIGHT;

Hoofd productie: RÖGER G. LIPPROSS;

Productie: RON TAYLOR;

Coördinatoren internationale edities: JEANNETTE

ANDERSON, VAL BROWN, BOB MILLER;

Distributie: BOYD LEESON;

Distributie-assistent: CAROL RIEMEN;

Distributie losse nummers: JOHN LABISSONIERE

FINANCIËEL BELEID:

L. LEROY NEFF

INTERNATIONALE EDITIES:

Duits: JOHN B. KARLSON;

Engels: JOHN R. SCHROEDER

Frans: DIBAR APARTIAN;

Italiaans: CARN CATHERWOOD;

Nederlands: JOHAN WILMS;

Spaans: DON WALLS

KANTOREN:

AUSTRALIË: ROBERT MORTON;

CANADA: COLIN ADAIR;

ENGELAND: FRANK BROWN;

FILIPPIJNEN: GUY AMES;

MEXICO: THOMAS TURK;

NEDERLAND: BRAM DE BREE;

NIEUW-ZEELAND: PETER NATHAN;

PUERTO RICO: STAN BASS;

WEST-DUITSLAND: FRANK SCHNEE;

ZUID-AFRIKA: ROY MCCARTHY;

ZWITSERLAND: BERNARD ANDRIST

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

16E JAARGANG No. 10 OPLAGE WERELDWIJD 6.300.000

NOV./DEC. 1983

ARTIKELEN

- 3 Waaron Amerika zijn laatste oorlog heeft gewonnen
- 5 De tijd loopt ten einde!
- 7 Financiële ineenstorting in de Derde Wereld?
- 11 Alleen voor evolutionisten . . .
- 13 De 'nu-generatie' — wat doet zij fout?
- 14 Ja — er is leven in het heelal!
- 18 Heeft u het boek van het jaar al gelezen?
- 21 „Wilt u zeggen dat dat in de Bijbel staat?”
- 23 Geluidsoverlast treft meer dan het oor alleen!
- 28 Bent u een vredestichter?

RUBRIEKEN

- 1 Persoonlijk van Herbert W. Armstrong

OMSLAG

De antenne van de radio-telescoop van het wereldomspannende NASA/JPL Deep Space Network in Goldstone (Californië). De schotel heeft een diameter van 64 meter. Met deze apparatuur, hoe verfijnd ook, worden echter alleen fysieke gegevens opgevangen, geen geestelijke kennis.

OMSLAGFOTO AFGESTAAN DOOR JPL/NASA

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1983 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 333,
3500 AH Utrecht (Nederland).

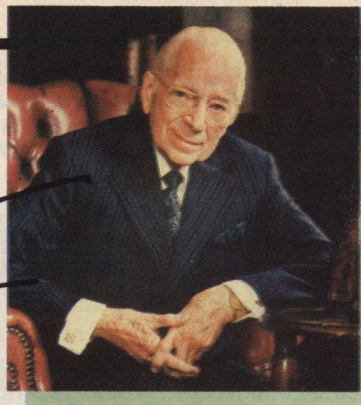
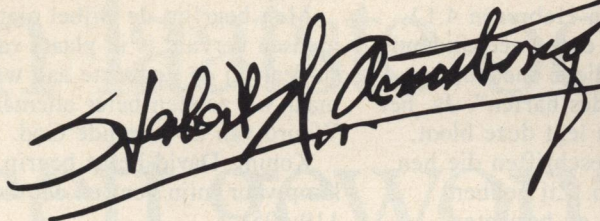
Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor The Plain Truth schrijf naar:

- Europa, India, Afrika: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- Verenigde Staten: 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- Australië en Zuidoost-Azië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1
- Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg
- Filippijnen: P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- Latijns-Amerika: P.O. Box 5-595, 06500 Mexico D.F.-Mexico
- Caribisch gebied: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

PERSOONLIJK VAN

Hoe u de Bijbel kunt begrijpen

Het vooruitlopende nieuws van de wereld van morgen is *goed nieuws!*

Dit nieuws wordt al door de Bijbel gebracht voordat de gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Niet minder dan een derde deel van de Bijbel is gewijd aan het bekendmaken van toekomstige wereldgebeurtenissen. Waarom weet de wereld dat niet?

De grote lijnen van de geschiedenis tot aan dit tijdstip waren al opgetekend voordat ze werkelijkheid werden. Tweeduizend of meer jaren geleden is er al geschreven wat er zou gebeuren met Egypte, Italië, Griekenland, het oude Babylon, Perzië, het hedendaagse Engeland, Amerika en Rusland.

Ditzelfde ontzagwekkende boek beschrijft ook wat er in de volgende vijf tot twintig jaar met de belangrijke landen van de wereld staat te gebeuren — en dit zal net zo *zeker* gebeuren. De Bijbel bevat geschiedenis, profetieën, wijsheid, geestelijke kennis en waarheid. Waartoe zoudt u zich wenden als u de meest noodzakelijke fundamentele kennis van het leven — de *basis* van alle juiste kennis — wilt bemachtigen? Geen enkel boek dat ooit geschreven is, behalve de Bijbel, onthult deze *basis* van alle kennis. De Bijbel legt uit wat wij zijn, of wij hier op aarde geplaatst zijn met een doel en wat dat doel is.

Zou een Schepper — in het bezit van de hoogste intelligentie en wijsheid en liefde waarmee Hij de hele schepping heeft bedacht, gepland, ontworpen en tot stand gebracht — zijn geschapen wezens in onwetendheid laten over zijn doel?

De Bijbel is Gods goddelijke openbaring van fundamentele, noodzakelijke kennis die de mens niet op andere wijze zou kunnen ontdekken. Het is het beginpunt.

Geen enkel toestel of apparaat van de wetenschap kan u vertellen of u een ziel heeft, of u een ziel *bent*, of er leven is na de dood, wat het doel van het leven is, waarheen u gaat, of de weg naar een gelukkig, overvloedig leven en universele vrede.

Onze wetenschap, onze wereldleiders en staatslieden hebben volkomen gefaald om ons deze antwoorden te verschaffen of om ons naar de vrede en het geluk te brengen waarnaar iedereen verlangt.

Maar de Almachtige God heeft deze hoogstbelangrijke antwoorden niet voor het menselijk verstand verborgen. Hij heeft ze voor de mensheid bereikbaar gemaakt. Hij heeft deze schat van fundamentele kennis op schrift gesteld. Hij heeft de *weg* naar vrede en naar alles wat het menselijke hart verlangt, geopenbaard.

De grote staatslieden en politici van de wereld hebben de *weg* naar vrede niet gekend. Maar God maakt deze kennis bereikbaar voor allen die willen luisteren. U kunt de *weg* naar vrede in uw eigen bijbel vinden. Het is de *weg* die door de wereld wordt afgewezen.

Maar waarom wordt de Bijbel door zo weinig mensen begrepen? Waarom zijn de verschillende kerken het oneens over wat erin staat?

Wij vinden het antwoord in 2 Timotheüs 3:16-17: „Elk van God ingegeven schriftwoord . . .” *Elk* schriftwoord is door de Eeuwige God geïnspireerd — niet alleen die paar verzen of zinnen die wij zouden willen toepassen om aan onze eigen verlangens tegemoet te komen. De hele Bijbel „is ook *nuttig* om te onderrichten, te weerleggen, te *verbeteren* en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust”.

De Bijbel is *nuttig* om ons te vermanen en te corrigeren. Maar wij hebben er een hekel aan om vermaand en gecorrigeerd te worden. Hoeveel mensen kent u die *bereid* zijn om te worden gecorrigeerd als zij dwalen — om te worden vermaand wegens de verkeerde dingen die zij doen?

Mensen houden er niet van om vermaand en gecorrigeerd te worden. Zij houden van lof en vleierij. Maar zij haten vermaning en correctie.

Dat is de reden waarom het voor veel mensen zo moeilijk is om de Bijbel te begrijpen en het eens te zijn over wat er in staat. De Bijbel is de grote geestelijke

spiegel van God. Hij laat iedere kronkel in onze denkwijze zien en onthult iedere smet van ons karakter. Hij toont ons zoals wij werkelijk zijn — zoals God ons ziet, niet zoals wij graag denken dat wij zijn of zoals wij willen dat andere mensen ons zien.

„Want het woord Gods”, lezen wij in Hebrëeën 4:12, „is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard.” Met beide zijden maakt het diepe sneden, „en het schift *overleggingen* en gedachten des harten”. Ja, het opent de innerlijke ziel van de mens en legt deze bloot.

Te vaak hebben de mensen aan de geschriften die hen vermanen een andere betekenis gegeven. Zij hebben sommige passages die hen corrigeerden en berispten, overgeslagen. In plaats daarvan studeerden zij ijverig om een andere passage te vinden waarin zij een betekenis konden lezen die hun handelingen zou rechtvaardigen.

Zo begon de mens, eeuwen geleden, de Bijbel te interpreteren. En zo is Gods Woord geweld aangedaan, verdraaid, verwrongen en verminkt. En zo leest men er iedere denkbare foutieve en vervalste betekenis in in plaats van de ware, zuivere en eenvoudige betekenis van God.

Er zijn op het moment honderden interpretaties van de Bijbel. Maar heeft u ooit gehoord van honderden interpretaties van een biologieboek? Waarom niet? Omdat de mens in biologieboeken niet vermaand en gecorrigeerd wordt.

In plaats van de waarheid te erkennen, zich van zonde te bekeren, en deze zonde wettelijk te laten rechtvaardigen door het bloed van Christus, probeert men zijn handelwijze te rechtvaardigen door het heilige Woord van God te verdraaien.

De tijd is al lang gekomen dat velen de gezonde leer niet verdragen (2 Tim. 4:1-4). Men heeft zijn oren voor de waarheid gesloten en zich tot fabeltjes gewend. Deze fabeltjes worden aangeprezen als de waarheid van Gods Woord.

Dit is de tijd waarvan Jesaja voorspeld heeft dat men zou zeggen: „Gij zult ons de waarheid niet schouwen, spreekt tot ons aangename dingen, schouwt begoochelingen” (Jes. 30:8-11).

Lees nu 1 Korinthe 2:14: „Doch een ongeestelijk mens” — het natuurlijke, onbekeerde verstand — „aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts *geestelijk te beoordelen* is.” Deze kennis wordt door Gods Geest geopenbaard.

De heilige Geest is nodig om het menselijk verstand ontvankelijk te maken voor deze wonderbaarlijke openbaring van God (Joh. 16:13).

Wanneer wij de heilige Geest ontvangen — wanneer wij door de Geest geleid worden — wordt door middel van dit bovennatuurlijke proces van God geestelijke kennis geopenbaard, en kan het geestelijk gerichte verstand beginnen te begrijpen.

Er staan twee voorwaarden in de Bijbel voor het ontvangen van Gods heilige Geest: bekering en geloof. Bekering betekent meer dan spijt hebben. Het betekent een volledige overgave aan de wil van God, zoals deze in zijn Woord wordt bekendgemaakt. Het is een volledige bereidheid om hetgeen Hij onderwijst te accepteren en te *doen*, ongeacht de kosten, vervolging, offers of moeite.

Jezus zei: „Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft; indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten” (Joh. 7:16). Jezus zegt dat u, als u zich *overgeeft* aan de wil van God, de Bijbel zult begrijpen.

Men begrijpt de Bijbel niet omdat men van vrees voor mensen vervuld is in plaats van van vrees voor God. Men siddert bij de gedachte aan wat mensen zullen zeggen, maar wij zouden beter allemaal kunnen beven voor het Woord van de Levende God.

Koning David bezat begrip. Hij zei: „Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad” (Ps. 119:105).

De huidige generatie is als die uit de tijd van Jezus toen Hij zei: „Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos” (Joh. 3:19).

De Bijbel brengt *licht*. Hij is een lamp voor onze voeten. Hij is een licht op ons pad. Toch bevindt de wereld zich in diepe duisternis. Waarom geven wij er de voorkeur aan struikelend voort te gaan in de duisternis met al haar ellende, lijden, ongelukkigheid en dood, terwijl er een licht is dat onze weg zal verlichten, uit de afschuwelijke duisternis naar het glorieuze licht van vrede, geluk, vreugde en eeuwig leven? Gods Woord is een licht om in te wandelen.

Hoe kunnen wij de Bijbel dan begrijpen? Ten eerste moeten wij ons aan God overgeven en aan het gezag van zijn Woord. Wij moeten onze eigen wegen verlaten, onze denkwereld en die van de maatschappij opgeven en doen wat God zegt en de Bijbel beginnen te bestuderen.

Studeer om de waarheid te vinden en u beproeft ten dienste van God te stellen (2 Tim. 2:15). Vraag God om leiding en om de ware betekenis te openbaren. En geloof God. Geloof zijn Woord. Aanvaard de zuivere en eenvoudige betekenis ervan, net zoals u elk ander boek waarin u vertrouwen had zou aanvaardden.

Zorg ervoor alle dingen te *bewijzen* (1 Thess. 5:21). Wees voorzichtig. Vermijd het om te snel conclusies te trekken of iets zorgeloos voor waar aan te nemen.

En boven alles, probeer niet de Bijbel te interpreteren. De Bijbel interpreteert zichzelf.

Stel u open en laat u onderwijzen. Lees zonder vooroordeel. Maar zorg ervoor dat u alles bewijst. Bestudeer de Bijbel om te zien of de dingen die u leest werkelijk waar zijn.

In het kort over de methode van bijbelstudie: de juiste geest, de juiste instelling, de bereidheid om gecorrigeerd en vermaand te worden — dat is het belangrijkste.

Probeer de Bijbel op uw knieën te bestuderen. Bid terwijl u studeert. Bid om leiding en begrip. U zult verbaasd staan over het resultaat. Als iemand gebrek heeft aan wijsheid, laat hij God er dan om vragen (Jak. 1:5).

Onthoud ook dat de verzen in de Bijbel alleen zijn aangebracht voor het gemak. Sommige verzen zijn slechts een deel van één zin. Zorg ervoor dat u de gehele bedoeling vat.

Het is vaak noodzakelijk om het hele hoofdstuk of zelfs het hele boek te lezen om een enkel vers in de juiste context te begrijpen. Zorg ervoor dat u de bedoeling

(Zie verder pagina 29)

Waarom Amerika zijn laatste oorlog heeft gewonnen

Gene H. Hogberg

Ernstige en onheilspellende ontwikkelingen — met vérstreckende gevolgen — dreigen op het westelijk halfrond.

Dit is de tijd van het jaar waarin de Westerse wereld weer stilstaat bij de meest denkbeeldige van alle menselijke verworvenheden: vrede.

Vrede lijkt echter verder weg dan ooit. En van alle beroering is de verhevigde strijd in Midden-Amerika het meest onheilspellend.

Slechts weinig mensen begrijpen de *werkelijke oorzaak* van deze strijd en wat de wereldwijde implicaties van verslechterende omstandigheden in dit gebied kunnen betekenen.

Plotselinge escalatie

Afgelopen zomer stuurde president Ronald Reagan van de Verenigde Staten, met een plotseling en indrukwekkend militair machtsvertoon, twee vliegekampschepen en het oorlogsschip *New Jersey* naar posities in de internationale wateren van de Stille Oceaan en de Caribische Zee rond het omstreden gebied.

Begin augustus kwamen de eerste eenheden van een Amerikaanse troepenmacht van niet minder dan 5000 man in Honduras aan voor groot-scheepse militaire oefeningen.

De Amerikaanse president probeerde hiermee een duidelijk signaal aan Havana en Moskou te geven: verdere inmenging in het gebied, en met name ondersteuning van guerrilla's in El Salvador, kan niet langer worden getolereerd.

Sinds die tijd heeft de arme en onderbevolkte Middenamerikaanse re-

publiek Honduras — die grenst aan het marxistische Nicaragua en het door strijd verscheurde El Salvador — zich snel ontwikkeld tot het zenuwcentrum van Washington in Midden-Amerika.

Op een nieuwe basis in Honduras trainen Amerikaanse adviseurs regeringstroepen van El Salvador. De CIA leidt de zaken van een paar duizend anti-Sandinistische contra-revolutionairen langs de Hondurese grens met Nicaragua.

Een radarstation nabij de hoofdstad

C-5A transportvliegtuigen te kunnen ontvangen, die elk 345 Amerikaanse militairen kunnen vervoeren.

Ook is men begonnen met de bouw van een 150 miljoen dollar kostende lucht- en marinebasis aan de Atlantische kust van Honduras — een sinister evenbeeld, aldus sommigen, van de vroegere V.S.-basis bij de baai van Camranh in Zuid-Vietnam.

Ondertussen drijft de Amerikaanse druk op Nicaragua dat land steeds verder in de armen van Moskou en

Een bijeenkomst van de nationale commissie voor Midden-Amerika, onder voorzitterschap van de voormalige minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger (midden, zittend).

Tegucigalpa houdt het luchtverkeer boven het gebied in de gaten. Startbanen worden verlengd om de enorme

Havana. De kans op een oorlog tussen Nicaragua en Honduras is derhalve groter dan ooit — en volgens sommi-

gen bestaat de mogelijkheid dat de Verenigde Staten in het conflict zullen worden meegesleurd.

Onafwendbare ramp?

President Reagan heeft getracht de bezorgdheid over zijn Midden-Ameri-

De speciale afgezant van de V.S. naar Midden-Amerika, Richard B. Stone (rechts), met de Hondurese president Robert Suazo Cordova.

ka-beleid vanuit het congres en de publieke opinie te verminderen door het instellen van een commissie met leden uit beide politieke partijen, onder voorzitterschap van de voormalige minister van Buitenlandse Zaken, Henry Kissinger. Deze commissie moet een nationale consensus over Midden-Amerika zien te bereiken. Tegelijkertijd vergroten de Verenigde Staten, net als eertijds in Vietnam, stap voor stap hun militaire betrokkenheid.

Er wordt op dit moment een spel met hoge inzetten gespeeld, zoals onlangs een commentator opmerkte.

In dit grimmige spel heeft president Reagan geen sterke kaart in handen, omdat het Congres de schok van de Vietnam-oorlog nog niet te boven is, de pers zich sceptisch opstelt en het Amerikaanse volk, volgens een opiniepeiling, van de enorme implicaties van deze strijd nog maar bar weinig afweet. Van de ondervraagden kon bijvoorbeeld slechts 25% vertellen welke kant de regering Reagan steunt in El Salvador.

President Reagan beseft dat militair machtsvertoon alleen weleens niet genoeg kan zijn om de houding te matigen van zowel de Nicaraguaanse

regering als van de guerrilla's in El Salvador, die een deel van de regeringsmacht opeisen voor er verkiezingen komen — een standpunt dat Washington helemaal afwijst. Moskou zal alles doen wat in zijn macht ligt om „het socialisme te handhaven” in zijn pasverworven bezit, Nicaragua.

„De Sovjets, de Cubanen en de Sandinistas,” zei onlangs de journalist Patrick J. Buchanan, zich van het kaartjargon bedienen, „hebben alles op hun kaart gezet. Zij hebben de risico's aanvaard die nodig zijn om diep in de verdedigings gordel van de Verenigde Staten een communistisch bruggehoofd te vestigen.”

In tegenstelling tot in Vietnam, zijn het nu de Sovjets en Cubanen die zich van huis wagen en zich kwetsbaar maken. De Verenigde Staten zijn, strategisch gezien, in het voordeel — als het land zijn macht tenminste verstandig gebruikt.

Dat de Verenigde Staten over de militaire macht beschikken om in Midden-Amerika te winnen, wordt door niemand betwijfeld, zelfs niet door Moskou, Havana en Managua. Het is echter de wil om met die macht een snel en zeker resultaat te boeken, die ontbreekt.

Amerika's wil om te winnen ontbrak in Korea en in Vietnam en ontbreekt vandaag nog steeds.

Norman Podhoretz, redacteur van het tijdschrift *Commentary*, heeft ervoor gewaarschuwd dat als de Verenigde Staten hun krachten in Midden-Amerika niet effectief gebruiken zij zich „als een verbruikte en krachteloze wereldmacht” zullen laten kennen.

Als de Verenigde Staten worden verslagen of hun bondgenoten in Midden-Amerika na vruchteloze onderhandelingen in de steek laten — zoals in 1973 is gebeurd met bondgenoot Zuid-Vietnam — zal het land zich inderdaad laten kennen als een „verbruikte kracht”.

De implicaties zijn ernstig. Een bezorgde president Reagan zei in een recent interview dat opstandelingenleiders in Midden-Amerika onomwonden tegen bezoekende Amerikaanse Congresleden hadden gezegd: „Vergist u zich niet. We zullen eerder aan de

Mexicaans-Amerikaanse grens staan dan u denkt.”

Voor de revolutie uit zullen miljoenen vluchtelingen noordwaarts worden gedreven.

Verder staan de uitgebreide Amerikaanse verplichtingen tegenover zijn bondgenoten op het spel.

De Sovjets zien het als een groot voordeel om de Amerikaanse strijdkrachten dicht bij huis bezig te houden. Op de lange duur zou dit namelijk een terugtrekking van Amerikaanse troepen uit Europa en Azië kunnen inhouden, wanneer een nerveuze publieke opinie in Amerika veiligheidsmaatregelen langs de poreuze zuidgrens van het land zou gaan eisen.

Wat zal er bijvoorbeeld gebeuren met de 40.000 Amerikaanse manschappen die in Zuid-Korea nog steeds in constante staat van paraatheid verkeren? De Noordkoreanen hebben hun land- en zeestrijdkrachten in belangrijke mate versterkt. Het regime-Pyongyang beschikt nu over de grootste commando-strijdmacht ter wereld, 100.000 man sterk.

Er is geen enkele kans op een vreedzame oplossing van het conflict in Korea. De enige factor die de Noordkoreanen ervan weerhoudt om de oorlog te hervatten, is de zekerheid dat de 40.000 man sterke Amerikaanse troepenmacht aan de kant van het Zuiden zou meevechten, en dat dit naar verwachting een krachtig antwoord van de V.S. zou uitlokken.

Worden de Amerikaanse troepen teruggetrokken, dan komt er zeker oorlog en zullen miljoenen Koreaanse „bootvluchtelingen” waarschijnlijk naar de V.S. en naar Australië proberen te komen.

Een verzwakt Amerika zou ook geneigd zijn zijn militaire verplichtingen jegens West-Europa te verminderen om bedreigingen dicht bij huis het hoofd te bieden.

Een dergelijke mogelijkheid zou de Europeanen de langverbeide aansporing kunnen geven om te komen tot een in de Bijbel voorspeld Verenigd Europa met een eigen nucleaire verdedigingsmacht.

Waarom Amerika stuntelt

Er is een reden waarom de Verenigde Staten er niet in slaagden de vijand in Korea te verslaan, waarom zij in Vietnam smadelijk verloren en waarom het er nu op lijkt dat zij dezelfde fouten

(Zie verder pagina 25)

De President van de Verenigde Staten deed onlangs een verschrikkelijke voorspelling. Hij gaf de waarschuwing dat „voor ons allemaal het einde” zal komen als de twee supermachten van deze wereld het aantal op elkaar gerichte kernkoppen niet verminderen:

„Ik kan niet geloven dat deze wereld na onze generatie en in de daaropvolgende generaties kan blijven bestaan met dit soort wapens aan beide kanten, gericht op elkaar, zonder dat een of andere gek of maniak of een of ander ongeluk de oorlog ontketent die voor ons allemaal het einde zal betekenen.”

President Ronald Reagan zei dit in een toespraak tot een groep vooraanstaande zakenmensen die in Washington D. C. bijeengekomen waren. Maar het was een boodschap die niet alleen tot zakenlieden was gericht.

Schrikbarende wapenvoorraden

Wij weten dat zes landen een nucleaire wapenmacht bezitten. Negen andere landen beschikken over de mogelijkheid om kernwapens te maken. En volgens schattingen zullen er in 1985 zelfs 35 landen zijn die technisch in staat zijn om atoomwapens te produceren.

De realiteit is dat de lont van de Derde Wereldoorlog met ieder volgend lid van de atoomclub korter wordt!

Zelfs in de ruimte worden tegenwoordig militaire voorbereidingen getroffen. Militaire deskundigen bereiden zich voor op, in hun eigen woorden, „een doeltreffende oorlogvoering” vanuit de ruimte. In de ruimte opgestelde wapens zullen „een nieuwe dimensie toevoegen aan onze militaire vermogens”, verklaren zij, als was het een vanzelfsprekende zaak.

Optimisten stellen hun hoop op de vredesonderhandelingen tussen de Ver-

enigde Staten en de Sovjet-Unie. Maar beide landen discussiëren heen en weer over betekenisnuances in de onderhandelingen over wapenbeheersing zonder tot werkelijke overeenstemming te komen. Daarnaast zijn de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie niet de enige landen met kernwapens! Volgens dr. Herbert York, de belangrijkste onderhandelaar van president Jimmy Carter bij de kernwapenbesprekingen in

om de loop van de geschiedenis te veranderen. Hierover later meer.

Oorlogen?

Maar wat is de reden dat de mensheid in de 6000 jaar van de opgetekende geschiedenis nooit in staat is geweest om een eind te maken aan oorlog en een blijvende vrede te hebben? Waarom is het enige dat wij ooit van een oorlog hebben geleerd hoe wij de volgende keer een nog verwoestender oorlog kunnen voeren?

Waarom zijn er eigenlijk oorlogen?

Er zijn duidelijke redenen waarom landen oorlog voeren en waarom oorlog bestaat.

Oorlog is zakendoen. Sommigen gaan zo ver om in vertrouwen te zeggen dat wij best nog een beperkte oorlog zouden kunnen gebruiken om de economie weer op gang te brengen. Hoewel zulke uitlatingen onverantwoordelijk zijn, zit er toch wat in: met productie en verkoop van militaire artikelen is het grote geld gemoeid, zowel in het Westen als achter het IJzeren Gordijn.

Hele industrieën bestaan en floreren alleen om deze reden. Er zijn duizenden arbeidsplaatsen gemoeid met het produceren en leveren van wapens. Kijk bijvoorbeeld naar het nieuwste in de lange lijn van wapens die nu op de markt zijn: de nieuwe militaire aanvalshelicopter die geproduceerd wordt in de Verenigde Staten, de AH 64A Apache.

Het is volgens alle militaire normen een modern, geperfectioneerd technologisch wonder. Het wordt aangeprezen als „een volmaakt systeem voor de strijd”. De overlevingsmogelijkheden en de vuurkracht zijn zo groot mogelijk gemaakt. Het is dodelijk, effectief en betrouwbaar, dag en nacht en onder alle weersomstandigheden.

Dit laatste moderne militaire wonder beschikt over een ontzettende vuurkracht. De raketsystemen zijn volgens de ontwerpers opgewassen tegen iedere bekende wapendreiging, verkleinen de aanvalstijd, maken het

De tijd loopt ten einde!

Patrick A. Parnell

Er komt een eind aan de beschaving van deze wereld. Er is een hele nieuwe beschaving op komst. Hier volgt wat er staat te gebeuren — en waarom!

Genève, zal de werkelijke dreiging inzake het gebruik van kernwapens niet van de Verenigde Staten en evenmin van de Sovjet-Unie komen!

„Ik heb zo'n idee,” waarschuwt hij, „dat iemand anders dan de Verenigde Staten of de Sovjet-Unie de volgende zal zijn om kernwapens te gebruiken” (*San Diego Union*, 20 juni 1982).

En *De Echte Waarheid* geeft deze zelfde waarschuwing al tientallen jaren.

Er zal in de wereld een ander machtsblok komen, een andere sterke macht die binnenkort zal verschijnen

afvuren vanuit verborgen posities mogelijk en verschaffen het vermogen om direct en indirect te vuren, zodat men in één enkele aanval vele doelen onder vuur kan nemen. De militaire deskundigen zeggen dat ze de aanvalseffectiviteit hebben verbeterd en, door het bieden van maximale mogelijkheden tot overleving, een aanwinst voor de bewapening van elk land zijn.

De prijs? Een goede 14 tot 16 miljoen dollar per stuk!

Bovendien is dit een wereld waarin de geest van de kinderen gevoed wordt met schietfilms op de televisie en in de bioscopen. Vanaf de kindertijd wordt men via tv en film met strijd vervuld. Kleine jongens krijgen bijna zo gauw zij hun eerste stapjes hebben gezet speelgoedpistolen, speelgoedsoldaten, speelgoedtanks, oorlogsvliegtuigen, oorlogsschepen, ruimteschepen en ander militair toebehoren.

Is het een wonder dat wij in een wereld van geweld leven? Niet bepaald. Het wordt van jongsaf aangeleerd, onderwezen en geaccepteerd!

Schending van rechten

Oorlogen bestaan omdat het ene land de soevereiniteit en integriteit van een ander land schendt. Revoluties ontstaan door vraagstukken over armoede en vrijheidsbeperving. Het geweld komt tot uitbarsting door misverstanden tussen rassen, religieuze verschillen en politieke onenigheid.

Toch hebben sociale wetenschappers en deskundigen inzake internationale verhoudingen er moeite mee om de onderliggende redenen te bepalen waarom volken niet met elkaar kunnen leven en hun meningsverschillen kunnen oplossen, zodat er ware vrede op aarde kan heersen. De oplossing voor opstanden en oorlogen blijft onbekend.

Toch is er een oplossing voor. Er is een onderliggende reden waarom de moeilijkheden bestaan. Als de landen en de mensen individueel maar zouden willen luisteren.

De waarheid is dat de oplossing voor oorlog niet onvindbaar is. Er is een weg naar vrede. Deze informatie is al de gehele geschiedenis voor de mensheid beschikbaar geweest. Maar de mensen hebben het niet willen horen.

Wij noemen de bron van deze essentiële kennis de Bijbel. Daarin staat geopenbaarde kennis, door de Schepper God aan de mens geopenbaard, geestelijke kennis die de mens

op geen enkele andere manier kan verkrijgen of ontdekken.

Kwestie van instelling

Het is allemaal een kwestie van instelling van het verstand. Lees wat Jezus Christus zei: „Want van binnen uit, uit het hart der mensen, komen de kwade overleggingen, hoererij, diefstal, moord, echtbreuk, hebzucht, boosheid, list, onmatigheid, een boos oog, godslastering, overmoed, onverstand. Al die slechte dingen komen van binnen uit naar buiten en maken de mens onrein” (Mark. 7:21-23).

Het zijn deze gedachten en instellingen die vijandelijkheden, bloedige opstanden en oorlogen veroorzaken!

Mensen en volkeren zeggen weliswaar dat zij vrede willen, maar zij willen vrede op hun eigen manier — niet op de manier van God, en niet op de manier van iemand anders of van een ander volk.

Gods levenswijze, zijn weg naar vrede, is gebaseerd op onbaatzuchtige consideratie met anderen. Die instelling is voor het grootste deel weggelaten uit het onderwijs en leren van de mens. Het maakt geen deel uit van het denkpatroon bij de ontwapeningsbesprekingen. Het is geen onderdeel van het denkproces van de mens.

Over de hele wereld overheersen de menselijke hebzucht en begeerte. Nemen in plaats van geven. Haat, geen liefde. Oorlog is het natuurlijke resultaat hiervan. Strijd in het gezin, tussen burens, binnen naties en tussen de naties onderling.

De Bijbel maakt dit in het Nieuwe Testament duidelijk. „Waaruit komt bij u strijden en vechten voort? Is het niet hieruit: uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten? Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en naijverig en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt” (Jak. 4:1-2).

Personen en naties vechten en doden uit verlangen naar bezit. Is het een wonder dat zij geen vrede hebben? En als men God zoekt, wordt zijn levenswijze niet met het hele hart beproefd.

„Gij bidt wel,” zei Jakobus geïnspireerd, „maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen” (Jak. 4:3). Ieder jaagt zijn eigen, zelfzuchtige belangen na.

Maar waar komt deze instelling van

zelfzucht en begeerte vandaan? Hier volgt een essentiële waarheid.

Het is tegenwoordig niet in de mode om te erkennen dat er een duivel bestaat. Maar er is een werkelijke duivel door wiens invloed het menselijk gedrag is wat het is. Satan de duivel heeft de volken *in de waan gebracht* dat zelfbehoud ten koste van anderen de enige manier is om te overleven. „... de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt...” (Openb. 12:9).

Lees dat nog eens! Hij, Satan, is degene „die de gehele wereld verleidt”. En het is deze invloed die haat en oorlog veroorzaakt!

Onder deze invloed verwierp het eerste menselijke gezin God en Gods levenswijze. Hun kinderen moesten de gevolgen ondergaan. Kaïn, hebzuchtig, haatdragend en jaloeus, zocht wraak en vermoordde zijn eigen broer, Abel. „Maar Kaïn zeide tot zijn broeder Abel: Laten wij het veld ingaan. Toen zij nu in het veld waren, stond Kaïn tegen zijn broeder Abel op en doodde hem” (Gen. 4:8). En sinds die tijd hebben broers hun broers gedood!

De instelling is nu dezelfde als toen! Haat regeert. Wraak overheerst. Wantrouwen en zelfzucht zijn overal aanwezig. Wij staan nu op de drempel van de vernietiging van de mens.

Wat er nodig is

Het is tijd voor nationale en individuele bekering en een hernieuwde erkenning van God en van zijn vermogen om te beschermen wie op Hem vertrouwen.

De apostel Paulus zei: „Wreekt uzelf niet, geliefden, maar laat plaats voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Here. Maar, indien uw vijand honger heeft, geef hem te eten; indien hij dorst heeft, geef hem te drinken, want zo zult gij vurige kolen op zijn hoofd hopen. Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede” (Rom. 12:19-21).

God bezit alle macht en alle kracht. Als slechts één enkele natie zich tot God zou wenden en deze weg naar vrede zou volgen, zou God deze natie tegen haar vijanden beschermen. En als de wegen van slechts één enkele natie God zouden behagen, zou Hij ervoor zorgen dat de vijanden van die natie met die natie vrede zouden sluiten (zie Spreuken 16:7).

De oplossing voor strijd en oorlog is

(Zie verder pagina 26)

FINANCIËLE INEENSTORTING IN DE DERDE WERELD?

Michael A. Snyder

Een misrekening zou de wereld in een ongekende financiële crisis kunnen storten.
Kan deze crisis worden afgewend? Kan het Westen overleven?

Nooit eerder hebben wij een wereldcrisis van deze omvang gekend. Het visioen van een wereldwijde schuldenineenstorting daalt op ons neer. Landen in Latijns-Amerika, Afrika, Azië en Oost-Europa hebben een ongelooflijke schuldenlast van circa 700 miljard Amerikaanse dollars aan leningen opgebouwd.

En het lijkt erop dat zij die niet kunnen afbetalen.

De laatste anderhalf jaar hebben het Internationale Monetaire Fonds (IMF), de Amerikaanse Federal Reserve Board onder voorzitter Paul Volcker en talrijke overheidslichamen en particuliere instellingen alles in het werk gesteld om een grote ramp af te wenden.

Een ineenstorting van schulden, zo vertelde een econoom *De ECHTE WAARHEID*, kan „de Westerse wereld in de grootste depressie uit de geschiedenis storten”.

De gewone man lijkt zich niet bewust te zijn van de huidige monetair gevaren. Maar als landen met een grote schuld niet aan hun verplichtingen kunnen voldoen, zal de daarop volgende financiële ramp ook economieën meesleuren die heden ten dage nog stabiel lijken!

Mexico, Brazilië, Polen en een aantal andere ontwikkelingslanden worden nauwkeurig doorgelicht — één voor één zijn zij niet in staat gebleken hun aflossingen te betalen. Een grote catastrofe heeft men tot dusver nog niet kunnen afwenden. Er staat enorm veel

op het spel! Als een aanzienlijk deel van deze schuldenlast niet zou kunnen worden betaald, zouden verscheidene Amerikaanse en Europese banken direct *insolvent* worden.

Het is een feit dat de negen grootste Amerikaanse banken meer dan *110 procent van hun aandeelhouderskapitaal* hebben uitgeleend aan alleen al Mexico, Argentinië en Brazilië (die allemaal al met afbetalingen over tijd zijn)! Daar komt nog eens bij dat voor het wijzigen van afbetalingsregelingen van Latijns-Amerika recentelijk kapitaal van meer dan *1400 verschillende banken* benodigd was.

Voorzitter Volcker waarschuwt dat de fiscale en politieke gevaren „zonder precedent zijn in de naoorlogse wereld”.

Denis Healy, de voormalige Britse minister van Financiën, wijst erop dat „het gevaar van een grote schuldenineenstorting, die een kettingreactie kan uitlokken, elke dag groter wordt”.

Hoe zijn de problemen ontstaan?

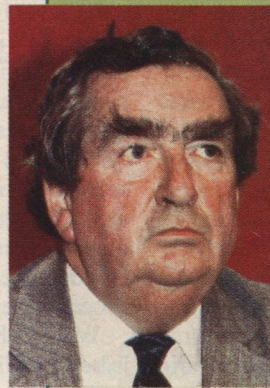
De groeiende schuld van de grootste ontwikkelingslanden in kwestie is bijna groter dan het bruto nationaal produkt (BNP) van Canada, de Volksrepubliek China en het Verenigd Koninkrijk bij elkaar!

Verdeeld over de gehele wereld zou deze gigantische schuld elke man, vrouw en kind meer dan 150 dollar per persoon opleveren.

Achteraf gezien lijkt het onbegrijp-

lijk dat gewoonlijk behoudende particuliere banken deze situatie hebben laten ontstaan, en dat nog eens boven op het huidige crisisniveau.

Diverse economen en financiële deskundigen leggen de schuld ronduit bij de Amerikaanse en Europese bankiers, wier aandeel zo'n 60 procent van het totale geleende bedrag belooft.

Denis Healy, de voormalige Britse minister van Financiën

„Het gevaar van een grote schuldenineenstorting wordt elke dag groter.”

„Bankiers zijn dwaas en hebzuchtig geweest,” verklaart een belangrijke Amerikaanse krant, „en hebben alleen zichzelf verwijten te maken dat ze geld hebben opgedrongen aan landen die dat onmiskenbaar niet konden terugbetalen.”

Het blad *Inquiry* voegt daar nog aan toe: „De hebzucht van de internationale bankiers werd alleen nog overtroffen door hun totale onkunde.”

Voor het ontstaan van de huidige situatie moeten wij terug naar het begin van de jaren zeventig.

In 1973 schudden over de gehele wereld de van olie afhankelijke economieën op hun grondvesten door een

grote prijsstijging van ruwe olie. Het slapende OPEC-kartel spande zijn spieren en joeg bijna van de ene dag op de andere vele begrotingstekorten tot enorme hoogten op.

sche Emiraten, Koeweit en andere OPEC-landen gingen hun overschot aan oliedollars bij Westerse banken beleggen voor herinvestering. De banken leenden op hun beurt deze gelden snel weer uit aan landen waarvan de economie in gevaar kwam door de omhoogschietende olierekeningen.

Aanvankelijk leek dit heel lucratief en veilig te zijn. „Landen gaan niet bankroet”, zo luidde de algemene opvatting.

De zaak loopt uit de hand

Tegen het einde van de jaren zeventig verlokten de sneltoenemende inflatie en stijgende rentetarieven particuliere bankiers meer en meer tot het verstrekken van internationale leningen.

In plaats van miljoenen dollars, drukten haastig opgerichte consortiums in Amerika en Europa nu miljarden dollars in de handen van regeringen in Latijns-Amerika, Azië en Afrika. Deze gigantische leningen,

„jumbo's” in bankiersjargon, vergrootten het aandeel in de leningen van de particuliere sector tot circa 60 procent van het totaal.

Gevolg? De internationale leenschuld schoot omhoog met niet minder dan 850 procent! Binnen tien jaar was de schuldenlast van Oost-Europa en de Derde Wereld met meer dan 700 procent toegenomen.

Wat rechtvaardigde zulke ongelooflijke risico's?

De ontwikkelingslanden die de enorme bedragen leenden, hoopten dat de inflatie hun terugbetaling zou vergemakkelijken. De Verenigde Staten en Europa kampten met een inflatie van meer dan tien procent, en het leek er dus op dat de leningen goedkoop konden worden afbetaald met in waarde verminderende valuta's. Aan de kant van de bankiers viel er een *ongelooflijke* hoeveelheid geld te verdienen. Een belangrijk Amerikaans handelsblad voegt eraantoe: „Grote banken kregen [ook] vette honoraria voor het tot stand brengen van zulke miljardenleningen.”

Het dak stort in

Nadat zij de oliedollars van de crisis uit 1973-74 weer in omloop hadden gebracht, namen de bankiers er hun gemak van. Ondanks een paar kleine schommelingen dachten velen dat zij een goede inkomstenbron hadden aanvaard.

Er gingen echter grote schokgolven door de directiekamers van Europese en Amerikaanse banken toen Polen, na de wereldwijde recessie van 1979 — die was ontstaan door een tweede grote olieprijsstijging — zijn schuldeisers te kennen gaf dat het zijn verplichtingen voor 1981 niet kon nakomen.

Terwijl banken haastig een nieuw afbetalingsplan voor Polen opstelden, werd het ingewijden snel duidelijk dat een groot deel van de gezamenlijke internationale schuld op een basis van financieel drijfzand was gebouwd.

Geleidelijk begonnen veel financiële instellingen druk op de Amerikaanse en Europese regeringen uit te oefenen om enkele waarborgen te verkrijgen voor

Leningen van de negen grootste Amerikaanse banken aan ontwikkelingslanden Bedragen per 31 dec. 1982

De volgende landen hebben allemaal om nieuwe afbetalingsregelingen voor hun leningen gevraagd. (Ten tijde van de publicatie waren er geen Europese bankgegevens beschikbaar.)

Land	Leningen (x miljard Amerikaanse dollars)	Leningen als percentage van aandeelhouderskapitaal
Brazilië	14,2	49%
Mexico	13,1	45%
Venezuela	7,6	26%
Argentinië	5,6	19%
Chili	3,2	11%
Joegoslavië	1,4	5%
Polen	0,7	2%

Minder dan tien procent van de totale activa van Amerikaanse banken is ingezet voor internationale leningen. Maar in de bankwereld moeten grote percentages van de activa van banken in reserve worden gehouden en kunnen, onder normale omstandigheden, niet worden gebruikt voor het dekken van niet-betaalde schulden. De fondsen om zulke schulden te dekken, zouden technisch gesproken uit het aandeelhouderskapitaal moeten komen, dat, als daarvan de vereiste reserves worden afgetrokken, gezien kan worden als datgene wat een bankinstelling over zou houden als zij al haar crediteuren zou afbetalen en al haar cliënten hun ingelegde geld zou uitbetalen.

Bron: U.S. Federal Reserve Board

Terwijl regeringen zich overal haastig van de schok trachtten te herstellen, zagen de particuliere bankiers een gelegenheid om de crisis te verlichten. Als gevolg van de prijsexplosie werden de OPEC-landen plotseling met Westers geld overspoeld. Veel Derde-Wereldlanden daarentegen zochten wanhopig naar een uitweg om hun enorm toegenomen tekorten op de betalingsbalans te financieren.

Saoedi-Arabië, de Verenigde Arabi-

Kan een land werkelijk bankroet gaan?

Economen die in de internationale schuldenproblematiek zijn gespecialiseerd, gaan er in het algemeen van uit dat een nationaal bankroet onder de huidige omstandigheden onmogelijk is.

Bankroet is op zich een juridisch begrip. Er zou een gerechtshof nodig zijn om uitspraak te doen en om de grenzen en aansprakelijkheid

den vast te stellen in elke eenzijdige nationale bankroet-zaak.

Op dit moment bestaat er niet zo'n internationaal gerechtshof, of een internationaal aanvaarde wetgeving, voor bankroet-zaken.

Als een land zichzelf echter bankroet zou verklaren of in gebreke zou stellen, dan zou de positie van dat land radicaal worden aange-

tast. Het land zou zich onmiddellijk van extra monetair en materiële hulp afsnijden. Eén econoom vergelijkt een nationale ingebrekestelling met een oorlogsverklaring.

Terwijl nu circa 200 miljard dollar van de totale schuld *de facto* als achterstallig moet worden beschouwd, overleggen centrale bankinstellingen als het

Internationale Monetaire Fonds (IMF) en het Amerikaanse Federal Reserve System koortsachtig met leenbanken, in schulden verkerende landen en andere regeringen om deze schulden te saneren en tot nieuwe afbetalingsregelingen te komen.

Het probleem bij ingrijpen de nieuwe afbetalingsprogramma's is, dat toekomstige economische terugslagen en recessies niet geheel kunnen worden voorzien.

het geval dat er een ramp zou optreden.

In de nazomer van 1982 haalde de internationale schuldenlast opnieuw de krantekoppen, toen Mexico aankondigde dat het zijn rente niet langer kon betalen.

Brazilië weet het hoofd nog maar net boven het financiële moeras te houden en Argentinië zit in hetzelfde schuitje. Daar komt bij dat nog tientallen andere ontwikkelingslanden bijna dagelijks in de rij staan om banken te vragen de betalingsregeling voor hun rente en aflossing te herzien.

Waar loopt het op uit?

Veel banken maken er geen geheim van dat zij zich willen terugtrekken en van de crisis af willen. Na de crisis met Mexico, begonnen bankiers druk uit te oefenen op president Reagan om de Amerikaanse bijdrage aan het IMF met 50 à 100 procent te verhogen. Zij redeneerden dat dit extra geld in het IMF de onvoldane schulden zou kunnen dekken als er een ramp zou ontstaan in de internationale leningsstructuur.

Toen Mexico op de rand van de financiële afgrond balanceerde, ging het Amerikaanse ministerie van Financiën snel akkoord met een enorme financiële injectie, gevolgd door extra steunbedragen van de belangrijkste geïndustrialiseerde landen.

Sindsdien heeft de Amerikaanse regering tweemaal ingegrepen, de eerste keer met een financiële reddingsboei voor Mexico in de vorm van vooruitbetalingen voor olieleveringen, landbouwkredieten en korte-termijnleningen en de tweede keer met een

inderhaast geregelde korte-termijnlening aan Brazilië.

De Verenigde Staten hebben ook de *Monetary Control Act* uit 1980 aangenomen, waardoor het Federal Reserve System de mogelijkheid krijgt om een deel van de internationale schuld over te nemen en waardepapieren uit te geven als zakelijk onderpand. Maar aangezien de „Fed” al de handen vol heeft aan het financieren van de Amerikaanse schuld, zou het een ramp betekenen als er een stroom Amerikaans geld zou worden vrijgemaakt om de grootste schulden van Latijns-Amerika, Azië en Oost-Europa te dekken.

en financiële leven op een wervelstorm lijkt?

Bezuinigingsmaatregelen betekenen bezuinigingen op programma's zoals sociale verzorging en voedselsubsidiëring. Als men die wegneemt in een land waar honger heerst, leidt dat tot rellen en politieke onrust. Slechts weinig economen hebben nog hoop op een ordelijke sanering van de nationale schuld van Joegoslavië, Roemenië en Polen.

De waarschuwingsvlaggen hangen uit. „Als men er niet in slaagt deze spanningen in de hand te houden en te verminderen,” zo waarschuwt Volcker,

Zuidamerikaanse economieën in cijfers

Land	Internationale schuld* (in miljarden dollars)	Werkloosheid*	Inflatie*
Argentinië	40	12%	300%
Bolivia	2	11%	60%
Brazilië	90	15%	118%
Chili	21	20%	31%
Colombia	9	11%	20%
Ecuador	6	12%	45%
Peru	11	25%	101%
Uruguay	4	14%	45%
Venezuela	28	17%	20%

*per 1 juli 1983

Bron: Associated Press

Verstandig genoeg heeft het IMF voorzichtig van de in de schulden zittende landen geëist dat ze acceptabele bezuinigingsmaatregelen treffen om hun ingezakte economieën te stutten.

Maar er is een grens aan de IMF-maatregelen. Welke maatregel kan heilzaam zijn in een Derde Wereldeconomie waarvan het sociale

voorzitter van de Amerikaanse Federal Reserve Board, „dan zou dat een ernstige slag kunnen betekenen voor het herstel van de Amerikaanse economie en de wereldeconomie.”

Realistisch beschouwd, ziet de situatie er slecht uit, ondanks pogingen om de nauwelijks verborgen paniek te verhullen. Tijdens een bijeenkomst in Parijs van hoogge-

Waarom maken de banken zich zorgen?

Sinds de eerste financiële schokken aan het einde van de jaren zeventig hebben particuliere banken en geldinstellingen omzichtig hun risico's en betrokkenheid in de internationale schuldensituatie verkleind. Ze zijn erin geslaagd waarborgmaatregelen en garanties te verkrijgen voor het merendeel van hun nog uitstaande leningen.

Toch is nog ruim een zevende van de internationale schuldenlast niet gewaarborgd, waardoor er weinig meer garantie is dan de goede trouw van de door schulden geplaagde landen.

Van de negen grootste Amerikaanse banken ligt 113 procent van het aandeelhouderskapitaal vast in leningen aan Mexico, Argentinië en Brazilië. Als een

aanzienlijk deel van dit bedrag niet zou worden terugbetaald, dan zouden de banken waarschijnlijk zware overheidssteun nodig hebben om geopend te blijven. Alle drie deze landen hebben om een nieuwe afbetalingsregeling gevraagd.

Bankiers geven volmondig toe dat de kans klein is dat de internationale schulden ooit helemaal zullen

worden terugbetaald, waarbij zij erop wijzen dat ook de huidige binnenlandse schuld van de Verenigde Staten waarschijnlijk nooit helemaal zal worden afbetaald. Sommige leningen zullen helemaal worden betaald, andere zullen worden vernieuwd en vergroot. De banken hopen dat de ontwikkelingslanden het punt zullen bereiken waarop ze hun schulden in orde kunnen brengen door op tijd de rente te betalen.

plaatste economen en regeringsvertegenwoordigers van de Groep van 30 (de 30 grootste geïndustrialiseerde landen) werd een verklaring uitgegeven waarin werd gesteld dat het onwaarschijnlijk is dat de schuldensituatie in de nabije toekomst ineen zal storten. Maar men geeft grif toe dat de Derde-Wereld-economieën nog verscheidene jaren nodig zullen hebben om zich te herstellen van de ravage die de hoge rentepercentages en de ernstige wereldwijde recessie hebben veroorzaakt.

Andere economen stellen hun voorspellingen regelmatig bij en beweren dat de situatie kritiek en onzeker blijft. Een reeks onafhankelijke verkeerde beslissingen zou het hele beeld omver kunnen gooien.

Redding van wat economen „onverantwoordelijk doemdenken” noemen is alleen mogelijk als grote geïndustrialiseerde landen nauw samenwerken. Martin Feldstein, president Reagans topeconoom, vatte het als volgt samen: „Het is ongetwijfeld waar wat Benjamin Franklin in een geheel andere context heeft gezegd: ‘Wij moeten de

lijk hun greep verloren op de hun zo dierbare economische autonomie.’” Dr. Bressand stelt dat het Westen nu *de facto* moet inzien dat er een wereldeconomie bestaat.

Zal de wereld uiteindelijk een wereldeconomie moeten accepteren?

Ja! Eigenlijk zijn er twee verschillende wereldeconomieën op komst, waarvan de ene de andere zal opvolgen!

De bron van deze voorkennis is een boek dat in tientallen talen verkrijgbaar is, maar zelden of nooit bij economische vraagstukken wordt geraadpleegd. Dat boek heet de Bijbel.

Het is ironisch dat dit vergeten boek de onderliggende economische wetten beschrijft — de manieren om financiële rampen te voorkomen — terwijl economen dat nog nooit hebben beseft.

Dit boek verklaart de oorzaak van inflatie (Hagg. 1:6), de regels voor het verstrekken van leningen (Ex. 22:25), de enige echt effectieve manier om tot langdurige economische groei te komen (Lev. 25) en een waarlijk rechtvaardig systeem van sociale voorzieningen (Deut. 26:13-16).

Toch wordt de Bijbel zo goed als genegeerd — en dat verklaart waarom de wereld heden ten dage met zoveel economische beroering wordt geconfronteerd.

U moet weten dat de in de Bijbel verklaarde wetten ook werkelijk wetten zijn. Maar het zijn andere wetten dan de wetten die door de mens worden opgesteld. Deze wetten kunnen niet worden overtreden zonder dat er een duidelijk zichtbare terugslag optreedt. Als ze worden geschonden, stapelen de nadelige gevolgen zich op.

Misschien hebt u gehoord dat de Bijbel handelingen verbiedt die op hebzucht zijn gebaseerd. Kunt u zich voorstellen hoe het financiële beeld er nu uit zou zien als men zich algemeen aan deze ene grondregel hield?!

„Zulke principes kan niemand zich permitteren in de moderne zakenwereld”, zullen sommigen misschien minachtend snuiven.

Maar als men deze wetten blijft overtreden, zal dit alleen maar rampspoed over de gehele mensheid afroepen, ook over de hebzuchtigen! De

mensheid moet beseffen dat de tijd snel opraaft en de speelruimte zo goed als verdwenen is.

Misschien besepte u nog niet dat er maar twee wijzen van leven zijn. De wetenschap en de economie weten maar weinig of niets over deze twee levenswijzen.

De mensheid heeft maar een keuze uit twee: een levenswijze aannemen die gebaseerd is op *geven*, op onbaatzuchtige liefde; of een houding die bepaald wordt door *nemen*, door het zich toeëigenen zonder rekening te houden met anderen. Deze tweede manier van leven, die tegenwoordig in bijna alle landen hoogtij viert, staat vrijwel garant voor uiteindelijke vernietiging!

Triest genoeg lijkt de mens vastbesloten deze tweede weg te blijven volgen, die zal leiden tot de verbijsterende, voorspelde opkomst van een nieuw consortium van landen in Europa en de opkomst van een nieuwe wereldomvattende economie in een poging om te ontsnappen aan de gevolgen van de hebzucht en het egoïsme in de handel (Openb. 18:11-18; Ezech. 27:1-36). Dit wereldwijde economische systeem zal onvermijdelijk ten onder gaan (Openb. 18:11), om te worden vervangen door een ongelooflijk doelmatige, bloeiende, internationaal gekoppelde economie, die persoonlijk zal worden geleid door de heilige Persoonlijkheid die oorspronkelijk alle economische wetten heeft geopenbaard: Jezus Christus, de Zoon van God.

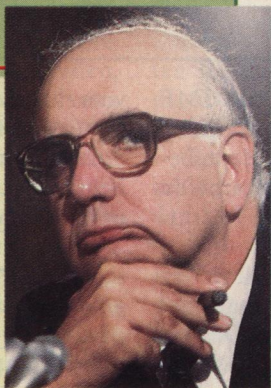
Kijk hier eens naar

Mythologische sprookjes? Nauwelijks. De economische wetten die Jezus heeft geopenbaard onder leiding van God de Vader vormen, ook in deze concurrerende wereld, de enig juiste manier van handelen. Ze werken! „... Beproeft Mij toch daarmee, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten” (Mal. 3:10). Dit zijn geen lichtvaardige uitspraken — het zijn gezaghebbende beloften die God zal vervullen voor hen die Hem wensen te gehoorzamen.

God heeft er geen bezwaar tegen dat mensen winst maken, zolang het *eerlijke* winsten zijn. God zelf wenst „dat het u in alles wèl ga” (3 Joh. 2).

Gods wegen zijn eenvoudig, maar diepzinnig. God helpe de mensen van deze wereld om deze regels te begrijpen en toe te passen! □

Paul Volcker, voorzitter van de Amerikaanse Federal Reserve Board

ATLAN — SYGMA

De fiscale en politieke gevaren „zijn zonder precedent in de naoorlogse jaren”.

zaken gezamenlijk aanpakken, anders zijn wij allen afzonderlijk de klos’.”

Maar de meeste economen geven heimelijk toe dat het gevaar van een omvangrijke, vernietigende financiële catastrofe alarmerend groot blijft.

De onverwachte gevolgen

Andere economen en politieke leiders, die de crisis niet gewoon willen uitzitten, roepen nu om drastischer maatregelen.

In een artikel in *Foreign Affairs* verklaarde Albert Bressand (onderdirecteur van het *Institut Français des Relations Internationales*): „... nationale beleidsvormers hebben duide-

Alleen voor evolutionisten...

Clayton Steep

Te lang al heeft de controversie schepping versus evolutie zich afgespeeld rond bijzaken. Het wordt tijd om tot de kern van de zaak door te dringen.

De meeste 'creationisten' maken zich schuldig aan hetzelfde feit waarvan zij evolutionisten beschuldigen: een verkeerde interpretatie van de feiten!

In wezen is het algemeen aanvaarde religieuze concept van de schepping maar weinig veranderd sinds middeleeuwse theologen verklaarden dat de aarde plat was. Volgens dit idee heeft God nog maar zo'n 6000 jaar geleden het universum met alles daarin „uit het niets” geschapen.

Deze opvatting gaat niet alleen voorbij aan het feitelijke bijbelverhaal van de schepping, maar vormt ook een verkeerde interpretatie van de tastbare feiten teneinde een voorbarige en foutieve gedachtengang te ondersteunen.

Men kan zich alleen maar afvragen hoeveel ontwikkelde mensen het gehele concept van een bijzondere schepping hebben verworpen alleen omdat zij nog nooit het ware bijbelverhaal hebben gehoord. Het bijbelse scheppingsverhaal, zoals beschreven in de eerste hoofdstukken van het boek Genesis, is alleszins verenigbaar met de gehele massa bewijsbare, waarneembare en meetbare wetenschappelijke gegevens waarover wij beschikken. Dit betekent dat de wetenschappelijke feiten op zich nog *geen* keuze vereisen tussen een evolutionair proces enerzijds of geloof in een universum dat nog maar 6000 jaar oud is anderzijds. Ik zal dit nader toelichten...

Wat er werkelijk in de Bijbel staat

De fout die de meeste 'creationisten' maken, is dat zij aannemen dat de Bijbel de schepping van het universum plaatst op een tijdstip zo'n 6000 jaar geleden. Iets dergelijks wordt echter in de Bijbel niet gezegd.

In Genesis 1:1 staat: „*In den beginne* schiep God de hemel en de aarde.” Deze woorden beschrijven een volledige episode uit de prehistorie van het universum. Tussen dit vers en het volgende vers ligt een tijdsspanne van onbepaalde lengte — een tijdsspanne die zeer wel vele miljoenen jaren kan hebben geduurd, zoals door geleerden is gemeten met behulp van radiometrische dateringsmethoden. De Bijbel geeft geen gedetailleerde beschrijving van deze periode en onthult ook niet hoe lang zij heeft geduurd.

Aan het begin van vers 2 van Genesis 1 worden wij geconfronteerd met een totaal andere situatie. Wij zien nu een aarde die *woest en ledig* is geworden, en waar duisternis op de vloed ligt. Een of andere grote ramp had de aarde getroffen.

Het woordje „was” in dit vers kan beter vertaald worden met „werd” of „was geworden”. „De aarde nu was woest en ledig *geworden* en duisternis was op de vloed gekomen”.

Deze onthulling over de geschiedenis van de aarde is belangrijk, omdat de tweede grote fout die de meeste creationisten maken is, dat zij vrijwel de gehele gelaagdheid van de aarde toeschrijven aan de zondvloed van Noach. Zij gaan voorbij aan de tastbare bewijzen van vroegere gebeurtenissen die hun hoogtepunt in Genesis 1:2 vonden!

Vanaf vers 2 gaat het verhaal van Genesis verder met een beschrijving van een her-schepping, waarin God bijna 6000 jaar geleden de al bestaande, maar nu ledige aarde opnieuw vormde en inrichtte.

De Bijbel openbaart dus een eerdere periode van de aarde en haar oorspronkelijke bewoners, lang voordat de mens werd geschapen.

Waarom dan evolutie?

Al veel evolutionisten hebben de verkeerde uitleg van de Bijbel als de ware aangenomen. Daarom hebben zij geconcludeerd dat het geschreven bijbelverhaal van de schepping niet waar kan zijn. Onderwijsmensen en geleerden die het bijbelverhaal achteloos terzijde schoven, bleef dus niets anders over dan te geloven in een of andere vorm van evolutie, en zij waren gedwongen alle natuurwetenschappelijke feiten dienovereenkomstig te interpreteren.

Een prominent verdediger van de evolutie die de traditionele — en verkeerde — uitleg van het scheppingsverhaal in Genesis volkomen verwerpt, heeft eens heimelijk toegegeven: „De evolutionistische verklaring mag dan niet volledig of onomstotelijk zijn, maar *iets anders is niet mogelijk.*”

Met andere woorden: de evolutionist heeft, nadat hij God uit het beeld heeft weggelaten omdat hij de traditionele uitleg van Genesis voor onmogelijk houdt, alleen nog de mogelijkheid om een sluitende evolutietheorie te vinden. Of, zoals deze bekende schrijver opmerkte: „Er is geen andere verklaring dan evolutie mogelijk.”

Evolutionisten zitten vast aan de evolutie. Dit ondanks het feit dat zij nog steeds geen goede verklaring hebben voor het mechanisme dat de evolutie zou hebben doen plaatsvinden. Er zitten nog allerlei gaten in de „evolutionaire boom”.

Natuurlijk zijn er pogingen gedaan om de gaten te dichten — waarbij de wens vaak de vader van de gedachte was. Zo schreef Charles Darwin bijvoorbeeld in *Het ontstaan der soorten* dat het aantal tussensoorten en overgangsoorten tussen alle levende en uitgestorven soorten „ondenkbaar groot moet zijn geweest”. Ook in het vervolg klinkt hij niet erg overtuigd: „Maar als deze theorie waar is, dan moeten die zeker op aarde hebben geleefd” (nadruk van ons).

„Moet zijn geweest”? Maar waar? Wanneer? Wie heeft ooit het bewijs gevonden dat al deze tussensoorten hebben bestaan? Waar zijn al die ontbrekende schakels die op aarde „moeten hebben” geleefd? Honderd jaar na Darwin is dit vitale bewijsmateriaal nog steeds niet voorhanden!

Een flink aantal evolutionisten gelooft zelfs niet meer dat er nog overgangsschakels zullen worden gevonden. Maar omdat zij geen enkel plausibel alternatief voor evolutie kennen waarin God voorkomt, wordt de Schepper angstvallig buiten het beeld gehouden. In een poging om de hiaten in het biologische verhaal — zoals door de geologie onthuld — te overbruggen, is het idee van de „spronggewijze evolutie” recentelijk in de belangstelling gekomen. Als echter een lang en traag verlopend evolutieproces geen geloofwaardige bewijzen heeft achtergelaten, dan staat wel vast dat een spronggewijze evolutie dat nog minder heeft gedaan.

Sommigen trachten de problemen in het evolutionistische concept te omzeilen door hun toevlucht te nemen tot een vorm van „theïstische evolutie”. Hierdoor wordt God bij de evolutie betrokken. Maar slechts zover als nodig is om een antwoord te vinden voor de zwakke plekken in het evolutieverhaal, zoals het ontstaan van de eerste levende cellen, de „ontbrekende schakels” en meer van zulke lastige problemen. Het is niet meer dan de zoveelste poging om de natuurwetenschappelijke feiten te verklaren zonder God als Schepper te erkennen.

Niet dat de Bijbel een uitgesproken wetenschappelijk handboek is. Dat is

hij niet. Maar waar de Bijbel over wetenschappelijke kwesties spreekt, is het boek niet met de wetenschappelijke feiten in tegenspraak.

Als men het verhaal uit Genesis juist interpreteert, maakt het elke poging om een evolutionistische verklaring voor de natuurwetenschappelijke feiten te vinden overbodig. Laten wij een paar van de vaak geciteerde „bewijzen” van evolutie bekijken om te zien hoe gemakkelijk die in het bijbelse scheidingsverhaal passen.

De evolutionistische wetenschap legt grote nadruk op de vergelijkende embryologie. Wat te denken als de embryo's van mensen, kippen, varkens en schildpadden tijdens bepaalde ontwikkelingsfasen erg op elkaar lijken? Dat is geen probleem. Ze zijn allemaal door één Schepper ontworpen. Waarom zouden er geen overeenkomsten zijn? Waarom zou er geen herhaling van thema's mogen zijn, net als bij verschillende gebouwen van dezelfde architect of verschillende modellen van dezelfde autofabriek? Tijdens de eerste bouw- en produktiefasen lijken de meeste huizen en auto's erg op elkaar. Dat geldt ook voor embryo's. Een varkensembryo wordt echter nooit een kip. En een kip wordt nooit een schildpad. En een schildpad nooit een mens. Elk vermenigvuldigt zich naar zijn eigen soort.

Maar wat is de oorsprong van de verschillende „soorten” met elk hun eigen kenmerken? Evolutionisten lachen de creationisten uit omdat die voortdurend voorbeelden uit de „wonderen der natuur” aanhalen. Maar zulke bespottingen geven geen antwoord op de vraag hoe het in de „wonderen der natuur” zichtbare ontwerp kan worden verklaard. De kundigheid waarmee een spin haar web weeft, de afhankelijkheidsrelatie tussen bepaalde insecten en bloemen, de dodelijke nauwkeurigheid waarmee het schuttersvisje zijn prooi vangt, de onderhoudende capriolen van dolfinen en zeehonden, de behendige slurf van de olifant — en dan de mens zelf, een samenstelsel van 30.000.000.000 levende cellen die harmonieus samenwerken, een samenstelsel dat kan denken, voelen, uitdrukken; dat voor hem onzichtbare atomen kan splitsen en torenhoge gebouwen kan neerzetten. Deze en ontelbare andere „wonderen” laten zich niet rationeel verklaren door een blind, doeleloos, onintelligent, op toeval gebaseerd evolutieproces.

Om deze kwesties kan men niet heen. Om de conclusie ook niet: voor een ontwerp is een ontwerper nodig!

Wat te denken van de „survival of the fittest”, het overleven van de sterkste individuen? Welk schoolkind kent niet het verhaal van de lichtgekleurde motten en de donkergekleurde motten op de boomstam? De lichte motten, die meer opvallen, worden snel door vogels opgegeten. De donkere overleven omdat ze minder goed zichtbaar zijn.

„Zie je wel?” roepen de evolutionisten, „survival of the fittest.” En inderdaad. Het principe van de overleving van de sterkste heeft een plaats in de opzet van de natuur. Maar dit brengt nog geen verandering van de ene levensvorm in de andere teweeg! Het verklaart niet het *ontstaan* van de sterkste. Het helpt alleen van variëteiten die binnen elke soort voorkomen de overlevingskansen onder bepaalde omstandigheden te bepalen. De donkere motten worden niet iets anders. Het blijven motten. En dat zullen het ook altijd blijven.

Dit zijn twee van de belangrijkste bewijzen die voor de evolutie worden aangedragen. En toch is voor de gegeven feiten niet per se een evolutionistische verklaring nodig. De genoemde voorbeelden tonen dat aan. Om in het concept van de evolutie te passen, moeten de feiten volgens een evolutionistische gedachtengang worden geïnterpreteerd. In feite vormen de feiten zelf niet de kern van de zaak in de controverse schepping versus evolutie. Het is de *interpretatie* van die feiten die de spil van de hele kwestie vormt!

Anders gezegd: de bewijzen die door de evolutionisten worden gebruikt, vormen geen probleem voor creationisten die het ware scheppingsverhaal uit de Bijbel kennen.

De feiten op een rijtje

Interpretatie van feiten is één ding. Helaas is er soms ook nog een andere factor in het spel: gebrek aan eerlijkheid. Ongeveer een jaar geleden publiceerde *De ECHTE WAARHEID* een artikel waarin stond dat het zeer complexe menselijke oog niet kon zijn geëvolueerd uit „primitieve” ogen. Een weetgierige lezer stuurde een exemplaar van *The PLAIN TRUTH [De ECHTE WAARHEID]* naar een evolutionistische redacteur voor commentaar.

(Zie verder pagina 20)

De 'NU-GENERATIE'— Wat doet zij fout?

Roderick C. Meredith

Waarom wordt de 'leuke tijd' die jonge mensen najagen vaak zo'n teleurstelling?

„Ik wil gewoon een leuke tijd hebben, net als andere jongeren. Ik wil vrij zijn. Ik wil het leven ervaren en niet vastzitten aan een saaie baan en een saai huwelijk.”

Klinkt dat u bekend in de oren?

Waarschijnlijk wel. Al een generatie lang verlangen miljoenen jonge mensen naar plezier en vervulling. En zij willen dat NU en zij willen het elk voor ZICH.

Er is een ware culturele revolutie op gang gekomen. In de laatste 20 jaar is er letterlijk een vloedgolf aan boeken verschenen over het begrijpen en het verbeteren van het *zelf*. Wij zijn van het ene moment op het andere blootgesteld aan een grotere aanvaarding van seksualiteit zowel binnen als buiten het huwelijk, aan een nieuwe bezorgdheid over ons lichaam en onze lichamelijke fitheid, en boven alles aan een dolle speurtocht naar het 'goede leven' vol vrije tijd, nieuwe ervaringen, genot, plezier en ontspanning.

Waartoe heeft dat allemaal geleid?

De gevolgen

De 'nu-generatie' is er tot in de verste verten niet in geslaagd waar geluk en ware zelfvervulling te verkrijgen. De experimentele levenswijzen zijn niet zelfvervullend geweest. Velen hervinden zich tot hun verbazing met een kapot huwelijk, een verkeerde loopbaan of eenvoudigweg een verwarde en depressieve gemoedstoestand.

Voor teenagers heeft de filosofie van de 'nu-generatie' geleid tot een recordaantal zelfmoorden, nieuwe geslachts-

ziekten en een ontstellend alcohol- en drugmisbruik. Miljoenen ongetrouwde tieners worden zwanger. In plaats dat zij de kinderen die zij verwekt hebben, opvoeden, laten honderdduizenden van deze meisjes van de 'ik-generatie' het leven door middel van abortus vernietigen!

Met onaflatende nadruk op plezier en *zelfvervulling* gaat de 'nu-' of 'ik-generatie' er in haar filosofie ook van uit dat economische welvaart in feite een burgerrecht is, dat automatisch gegarandeerd dient te worden, zowel door de regering als door de economie. Deze veronderstelling heeft voor ernstige moeilijkheden gezorgd — zelfs in relatief rijke maatschappijen. Waarom?

Volgens de Amerikaanse telling van 1980 zijn er 1,8 miljoen kinderen die, wanneer zij uit school komen, geen volwassene thuis vinden. WAAROM bestaan deze miljoenen 'sleutelkinderen'?

Nu, zegt men, de moeders moeten werken.

Of het gezin 'moet' een groter inkomen hebben zodat het een 'goed leventje' kan leiden.

Misschien moet de vrouw werken omdat zij gescheiden is. Of misschien heeft haar man haar *verlaten*.

Nogmaals, WAAROM?

Omdat in het grootste deel van de gevallen van echtscheiding een of beide partners proberen alles te 'nemen' wat zij kunnen en zo min mogelijk te 'geven'. Dat is in elk geval mijn ervaring, nadat ik in de laatste dertig jaar betrokken ben geweest bij *honderden* huwelijksadviezen!

En verlaten doof de echtgenoot en vader is zelfs nog een duidelijker

voorbeeld van *absoluut egoïsme* en onnadenkendheid. Een recent rapport van het Amerikaanse Congres heeft aangetoond dat over het hele land vijftien procent van de gescheiden mannen hun eigen kinderen NIET onderhoudt. In de meeste gevallen is dit *puur egoïsme*.

In een schokkend artikel in het Amerikaanse blad *Ladies Home Journal* wordt verslag gedaan van de afschuwelijke feiten over kinderpornografie. Dit artikel citeert Bruce Ritter, de oprichter van een niet-commercieel opvangtehuis voor jongeren (New York City's Covenant House) in New York: „Deze ziekte bestaat”, verklaart hij, „omdat een klein deel van de maatschappij dat wil, een ander deel ervan profiteert, en de rest er niets aan doet.”

Het is haast niet te geloven dat deze instelling bestaat! *Maar toch is het zo.*

En laten wij alstublieft niet aannemen dat alle verkrachters, dieven, drugverslaafden, drughandelaren, pornografen, kinderpornografen, echtbrekers, vrouwenmishandelaars, kindermisbruikers en homoseksuelen tot een of andere 'randgroepering' van de maatschappij behoren!

Nadruk op IK

De 'ik-generatie' concentreert zich zo sterk op de persoonlijke verlangens dat men niet de intieme relaties bereikt waarnaar men verlangt, maar integendeel zich verder van anderen verwijderd. Men richt zijn aandacht op de eigen behoeften en ontdekt dat de innerlijke tocht naar eenzaamheid en depressie leidt. Men zit gevangen in
(Zie verder pagina 27)

JA

Er is leven in het heelal!

Ronald D. Kelly

Miljoenen guldens worden besteed aan pogingen om in contact te treden met andere levensvormen in het heelal. Wat zullen wij vinden?

Wij kijken naar de zwarte nachtelijke hemel boven ons, die bezaaid is met miljoenen sterren, en wij vragen ons af: is er leven in het heelal? Bestaan er andere wezens vergelijkbaar met het leven op aarde? Of zijn er levensvormen die geheel verschillend zijn van die van ons?

Of is er in de ruimte in het geheel geen leven? Is de planeet aarde uniek?

Met deze vragen heeft de mensheid zich al eeuwenlang beziggehouden. Zelfs voor de moderne mens zijn plaatsen als Nazca in Peru en de Bermuda Driehoek een groot mysterie.

De schrijvers van science fiction hebben op onze natuurlijke nieuwsgierigheid ingespeeld en hebben honderden boeken, tijdschriftartikelen en filmscripts over leven in het heelal geschreven.

Grote massa's mensen gaan kijken naar films als E.T. De mensen zijn geïntrigeerd door futuristische films en vragen zich af of er eens echt „Star Wars” met wezens van andere planeten zullen plaatsvinden.

Van fantasie naar wetenschap

De mens is evenwel overgegaan van de fantasie naar een serieuze speurtocht naar leven in het heelal. Als er in het heelal leven is — zo redeneren sommige wetenschapsmensen — proberen zij wellicht met ons in contact te treden.

Het Jet Propulsion Laboratory van Caltech en het Ames Research Center van de NASA zijn begonnen met een programma om het heelal te onderzoeken op radiosignalen van intelligente, buitenaardse beschavingen. Er wordt momenteel een spectroscop gebouwd en getest die bijna 70.000 afzonderlijke microgolf-kanalen zal aftasten en onderzoeken op tekenen van intelligente signalen.

Op de Stanford Universiteit in

Californië wordt een apparaat ontworpen dat in de toekomst in staat zal zijn om signalen op de microgolf te onderzoeken en op te splitsen in bijna tien miljoen kanalen. Men gaat uit van de theorie dat er, als er leven is in de ruimte, misschien uitgezonden wordt op een van deze miljoenen frequenties. En de wetenschappers willen gereed zijn om de boodschappen op te vangen.

Aan de andere kant heeft onze eigen moderne technologie satellietcommunicatie mogelijk gemaakt die opgevangen of ontvangen zou kunnen worden door andere levensvormen — als zulke levensvormen op andere plaatsen in het universum zouden bestaan.

Op een van de Amerikaanse ruimtevaarttoestellen is een klein plaatje aangebracht.

In dit plaatje zijn de genetische code voor het menselijke leven en kleine tekeningetjes van een man en een vrouw gegraveerd. Voor het geval het ruimteschip onderschept of gevangen genomen wordt of neer zou komen op

een andere planeet waarop leven is, willen de wetenschappers graag dat men daar weet hoe ons leven in elkaar zit.

Wat is er tot nu toe ontdekt?

Pogingen om in contact te treden met leven op andere planeten hebben tot op heden niets opgeleverd. Wij zijn erin geslaagd bemande ruimteschepen in een baan om de aarde te brengen. Wij zijn erin geslaagd mensen naar de maan te sturen en hen weer veilig terug te brengen. Tot nu toe heeft iedere poging van de verschillende ruimtevaartprogramma's aangetoond dat er

buiten ons leven op de planeet aarde geen enkele vorm van fysiek leven bestaat of ooit heeft bestaan.

Dankzij de Pioneer-, Mariner- en Voyager-ruimtevaartprogramma's van de Amerikaanse regering, zijn er kostbare informatie en prachtige foto's vanuit de ruimte naar de aarde gezonden. De close-ups van Mars en andere planeten zijn prachtig en opwindend. Deze ontdekkingsreizen in de ruimte hebben zonder een spoor van twijfel aangetoond dat er geen intelligent leven op deze planeten bestaat of op de andere hemellichamen die tot op heden zijn onderzocht.

Wat wij wel ontdekt hebben, is dat het door de extreme temperaturen en het (voor de mens) ongunstige milieu niet alleen zo goed als onmogelijk is dat er op deze planeten leven is zoals wij dat kennen, maar ook zeer onwaarschijnlijk dat er enige andere vorm van leven is. Door enorme telescopen is het mogelijk geworden om ruimtelichamen te zien die vele lichtjaren van onze eigen aarde verwijderd zijn. Toch is er geen enkel teken van intelligent leven waargenomen.

Toch is er leven in de ruimte!

De enige vorm van leven die daar bestaat en altijd bestaan heeft, zal nooit ontdekt worden, nog niet door de grootste radiotelescoop.

De nieuwste spectroscop die zo'n tien miljoen kanalen zal aftasten, zal geen boodschappen van deze wezens ontvangen.

Maar er is leven buiten dat op onze planeet. En dat leven stelt zeer veel belang in wat er op de aarde gebeurt. Er zijn door wezens uit de ruimte boodschappen naar de aarde gezonden. Zij hebben verscheidene malen de aarde bezocht, en er staat voor de toekomst op zijn minst nog één belangrijk bezoek op het programma.

Maar het is niet het soort bezoek dat de science fiction-schrijvers zich voorstellen: kleine groene mannetjes die met hun ruimteschip in een korenveld landen en de boer het bevel geven: „Breng ons naar jullie leider.”

Er zijn in de ruimte zeer intelligente levensvormen die zich in hoge mate zorgen maken over het leven op de aarde, maar zij kunnen niet met een telescoop worden waargenomen, en wij kunnen ons niet door radio met hen in verbinding stellen.

De mensen zijn zo verlangend naar contact met andere levensvormen dat er honderden verklaringen zijn van mensen die beweren ongeïdentificeerde vliegende objecten te hebben gezien. Berichten van dergelijke waarnemingen komen zo vaak voor dat de afkorting UFO ('unidentified flying object') een gewoon woord is in ons taalgebruik.

Sommige universiteiten en regeringen hebben onderzoekscentra opgericht om de beweringen over UFO's te onderzoeken en te proberen er een verklaring voor te vinden. In het grootste deel van de bestudeerde gevallen is door een logische verklaring gewezen dat de waargenomen objecten weerballonnen, wolkenformaties of weerspiegelingen van vliegtuigen in de lucht zijn geweest of er is een andere, even logische verklaring voor gevonden.

In andere gevallen bleek dat de hele zaak bedrog was — een verzonnen verhaal om publiciteit of aandacht te trekken.

Maar er zijn in de menselijke geschiedenis op zijn minst vijf personen geweest die de enige vorm van leven buiten de dampkring van de aarde waarvoor bewijzen gevonden kunnen worden, hebben gezien en beschreven. Deze mannen hadden een onkreukbare reputatie — het waren mannen van grote integriteit. Wij hebben de geschreven verklaringen van wat zij hebben waargenomen.

Uit hun verklaringen kunnen wij lezen welke intelligente levensvormen

er in werkelijkheid in het universum bestaan.

De namen van degenen die buiten-aardse levensvormen gezien en op schrift gesteld hebben, zijn Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Paulus en Johannes. En hun verklaringen kan men vinden in het boek dat wij de Bijbel noemen.

De Schepper God

Ten eerste is het grootste leven dat in de ruimte bestaat degene die alle leven heeft gemaakt: de grote Schepper God. Er is geen leven dat groter is dan God. En Hij deed alle andere levensvormen ontstaan. Ik ben me ervan bewust dat dit niet erg populair is in vele wetenschappelijke kringen — maar het is de absolute waarheid.

God kan niet in een reageerbuisje worden gestopt. Hij kan niet geanalyseerd worden met een spectrofotometer. Hij heeft geen anatomisch (lichamelijk) gewicht. Hij kan niet met fysieke hulpmiddelen gevoeld, geroken, geproefd, aangeraakt of gezien worden. God bestaat uit geest, niet uit materie (Joh. 4:24). Daarom verwerpen vele wetenschapsmensen zijn bestaan.

De mensen die in schepping geloven worden vaak bespot door bepaalde geleerde en erudiete leden van de wetenschappelijke wereld. Het leven op aarde, redeneren zij, is het resultaat van blind toeval — een toevallige „big bang” die honderden miljoenen jaren geleden in het universum heeft plaatsgevonden.

Daarna, zeggen de wetenschappers die schepping verwerpen, brachten gewoon de juiste chemische combinaties het evolutieproces op gang waardoor alle fysieke levensvormen op aarde zijn ontwikkeld.

Zij redeneren verder: „Als dit op aarde gebeurd is, is het misschien ook op andere plaatsen in ons universum gebeurd.”

De geleerde wereld heeft als geheel het bestaan van een Schepper God verworpen (en als zij zijn bestaan niet verworpen hebben, hebben zij zijn geopenbaarde boodschap aan de mensheid afgewezen). Daarom is de kennis van andere levensvormen zoals die in de Bijbel geopenbaard wordt, verstoten en onderworpen aan spot.

Maar al die tijd heeft het wezen dat werkelijk in het universum bestaat — het wezen dat alles heeft geschapen — zijn boodschap gezonden: „Want zo zegt de Here, die de hemelen gescha-

pen heeft — Hij is God — die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; niet tot een baaierd heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd; Ik ben de Here en er is geen ander” (Jes. 45:18).

Het plan dat God in dit universum verwezenlijkt, wordt hier op aarde gerealiseerd en wordt door mensen uitgevoerd. In De ECHTE WAARHEID en onze andere gratis literatuur vertellen wij wat dat plan is — wat het ware doel van het menselijk leven is.

Ja, er is buitenaards leven — geestelijk leven — in het universum, waaronder legers van geschapen engelen. En door het ooggetuigenverslag van Jesaja, Ezechiël, Johannes en anderen kunnen wij weten hoe dit buitenaardse leven eruitziet.

Allereerst: de Troon van God

Aan het einde van de eerste eeuw n.Chr. was de apostel Johannes een gevangene van de Romeinen op het Aegeïsche eiland Patmos. In een visioen toonde God de apostel zijn troon en de schoonheid van zijn omgeving.

In het vierde hoofdstuk van Openbaring vindt men hiervan een levendige beschrijving. Hier beschrijft Johannes de majesteitelijkheid van het buitenaardse leven. Hij beschrijft geen kleine groene mannetjes die in vliegende schotels door de ruimte razen. Maar hij beschrijft wel majestueuze geestelijke wezens.

Johannes schildert een ontzagwekkende troon op wat een platform van helder kristal lijkt. Boven de troon staat een regenboog, waarin een prachtige, smaragdgroene tint de voornaamste kleur is.

Wanneer God spreekt, lijkt zijn stem op rollende donder. Vanaf de troon van God flitsen wat voor de mens verblindende bliksemschichten zijn.

De verheerlijkte verschijning van God en Christus is beschreven in Openbaring 1: „... bekleed met een tot de voeten reikend gewaad; en aan de borsten omgord met een gouden gordel; en zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen als een vuurvlam; en zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt, en zijn stem was als een geluid van vele wateren... en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht” (vers 13-16).

Op 24 tronen voor God en Jezus

Christus zitten 24 geestelijke wezens die Johannes eenvoudig als „oudsten” aanduidt. Zij zijn gekleed in witte gewaden en dragen gouden kronen. Deze 24 kunnen worden beschouwd als de „adviesraad” van God.

Naast de 24 oudsten zijn er nog andere levende wezens, die beschreven worden door Ezechiël: cherubim. In tegenstelling tot de algemene opvatting zijn cherubim geen mollige wezentjes met kleine vleugels en miniatuurboogjes en pijltjes die ze naar jonge geliefden schieten. Cherubim zijn machtige geestelijke wezens die belangrijke assistenten zijn bij de troon van God. Sommigen vervoeren de majestueuze troon zoals God hun instrueert (zie Ezechiël 10:10-14 voor een verdere beschrijving).

Naast deze cherubim zijn er nog anderen die een positie of rang bekleden die aartsengel wordt genoemd. Er zijn nu twee van deze wezens, die boven de troon van God hun vleugels uitspreiden. Hun namen zijn Gabriël en Michaël.

Eens verbleef er nog een andere aartsengel bij Gods troon als een beschuttende cherub. Het verhaal van dit wezen wordt verteld in Ezechiël 28:12-14 en Jesaja 14:12-15. Zijn naam had de betekenis van schitterende morgenster — lichtbrenger of waarheidsbrenger — Lucifer in het Latijn.

Lang voor de tijd van Adam had Lucifer de verantwoordelijkheid gekregen om op de planeet aarde Gods regering uit te voeren. Na verloop van tijd kwam Lucifer er door ijdelheid en begeerte toe om een opstand tegen God te organiseren — hij probeerde de troon van God in te nemen om te heersen over alle engelen die God had geschapen.

Een derde deel van de engelen werd door Lucifer in de opstand meegesleurd (Openb. 12:4). Hun coup had geen succes. Lucifer en de opstandige engelen werden op de aarde geworpen, waar zij sinds die tijd in een vijandige geestesgesteldheid hebben verbleven.

Lucifer werd Satan de Duivel, de Tegenstander van God. De oproerige engelen werden demonen.

In de laatste zesduizend jaar sinds de schepping van de mens heeft Satan zijn vijandige instelling overgebracht op de menselijke geest. Satan is zelfs de god van deze wereld (2 Kor. 4:4), de overste van de macht van de lucht (Ef. 2:2) en is verantwoordelijk voor het misleiden van de gehele wereld (Openb. 12:9).

Wanneer Christus terugkeert om de regering van God weer op aarde te vestigen, zullen Satan (Lucifer) en alle demonen gevangen en gebonden worden in een enorme afgrond en voor duizend jaar volkomen machteloos worden gemaakt (Openb. 20:2-3).

Een leger engelen

Als één derde van de engelen die God heeft geschapen met Lucifer in opstand kwam, betekent dat natuurlijk dat twee derden niet in opstand kwamen — zij bleven God trouw.

Toen Johannes zijn visioen van Gods troon had, zag hij meer dan honderd miljoen engelen (Openb. 5:11). Er bestaat dus nog meer buitenaards leven: honderden miljoenen engelen.

In de regering van God bekleden engelen een verscheidenheid aan functies. Zij zijn gebruikt om delen van Gods wet door te geven. Toen God zijn wet aan Mozes gaf, verkondigde God zelf vanaf de berg Sinaï met donderende stem zijn heilige wet aan heel Israël en schreef toen de Tien Geboden met zijn eigen vinger op stenen tafelen. Kort daarna werden de statuten en oordelen aan Mozes gegeven door de tussenkomst van engelen (Gal. 3:19).

Het woord ‘engel’ komt van een grieks woord dat ‘boodschapper’ betekent. Engelen zijn de boodschappers van God. Door middel van engelen heeft God in het verleden zijn boodschap geopenbaard aan de profeten.

Door de apostel Paulus weten wij: „Zijn zij [de engelen] niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven?” (Hebr. 1:14.)

Als boodschappers van God zijn de engelen werkzaam tussen de troon van God en de aarde. Wat de Bijbel over engelen openbaart is (1) dat zij geestelijke wezens zijn; (2) dat zij dienaren zijn van God; (3) dat zij normaal gesproken voor de mens onzichtbaar zijn; (4) dat zij de macht hebben zich aan de mens te vertonen als zij dat willen.

De apostel zei aangaande engelen: „Vergeet de herbergzaamheid niet, want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, engelen geherbergd” (Hebr. 13:2).

In de dagen van Abraham, 19 eeuwen voor Jezus, kwamen engelen Abraham mededelen dat zijn nakomelingen grote volkeren zouden worden, en ook dat zijn neef Lot de zondige stad Sodom zou moeten verlaten.

Deze engelen verschenen als menselijke wezens. Zij zaten bij Abraham, spraken met hem, liepen naast hem en aten met hem. Lees het verslag in Genesis 18.

Later brachten twee engelen persoonlijk een bezoek aan Lot om hem en een deel van zijn familie uit Sodom te escorteren (Gen. 19).

Wanneer engelen verschenen, verschenen zij dus als mensen. Niet als kleine groene mannetjes. Niet als tweekoppige monsters. Niet met vliegende schotels of straalpistolen.

Is er dus buitenaards leven? Zijn er

zijn troon en Jezus Christus die nu aan zijn rechterhand zit (Hebr. 1:3). Er zijn op zijn minst twee hooggeplaatste cherubim of aartsengelen, Michaël en Gabriël, die als zij in de hemel zijn hun vleugels boven de troon van God uitgespreid houden.

God is de Schepper van dit uitgestrekte heelal met zijn sterrenstelsels, sterren (zonnen), planeten en hun manen, en met te midden van dit alles een prachtige blauw-bruine edelsteen, omgeven door witte wolken, glanzend tegen de zwartheid van de duisternis: de planeet aarde. Op de aarde schiep

enige leven dat er in de ruimte is — waaronder degene die ons heeft gemaakt — te vertellen wat wij zijn.

Terwijl de ruimteschepen Pioneer, Voyager of Mariner zich spoeden naar nergens in het bijzonder, gaat de beroering van het menselijke leven op aarde door. Het wordt tijd dat wij veel meer tijd, aandacht en energie besteden aan het leggen van contact met de Schepper God en aan het leren begrijpen van zijn boodschap dan aan het afzoeken van het universum naar mogelijkheden voor buitenaardse, fysieke levensvormen.

Een boodschap vanuit de ruimte

Er is voor de mensen op aarde een boodschap van die eeuwige Levenskracht die wij God noemen. Die boodschap is, in eenvoudige woorden, dat Jezus Christus, de Messias, de aarde zal bezoeken en de regering van God erop zal vestigen.

De tussenkomst van God in de loop van de menselijke gebeurtenissen wordt levendig beschreven in hoofdstuk 19 en 20 van het boek Openbaring. Wanneer de buitenaardse wezens tussenbeide komen, zal de hemel worden geopend als een boek en de Zoon van God zal neerdalen op de aarde.

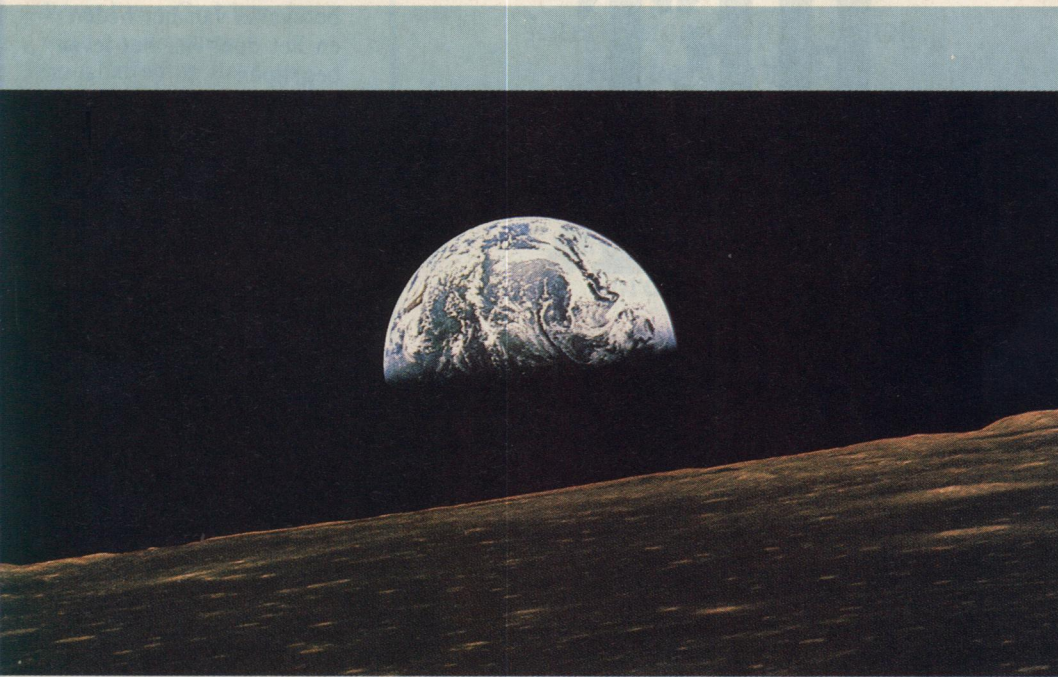
Die boodschap is door de eeuwen heen voortdurend door de dienaren van God uitgedragen. Patriarchen en profeten in de tijden van het Oude Testament en apostelen van de Kerk van het Nieuwe Testament en van deze tijd hebben deze boodschap verkondigd.

De geprofeteerde tijd van Gods tussenkomst in de zaken van de mens ligt nu

vlak voor ons. Dat bezoek uit de ruimte zal waarschijnlijk plaatsvinden tijdens het leven van velen of de meesten van u die dit artikel lezen.

In de tussentijd speurt de mens vergeefs de ruimte af in een poging om in contact te treden met veronderstelde fysieke levensvormen die niet bestaan.

Het scheppende buitenaardse geestelijke leven dat wél bestaat ligt slechts
(Zie verder pagina 29)

NASA

Terwijl de ruimteschepen *Pioneer*, *Voyager* of *Mariner* zich spoeden naar nergens in het bijzonder, gaat de beroering van het leven op aarde door.

buiten de mens op aarde nog andere levensvormen in het universum? Zeer beslist.

Maar het is niet het soort leven van de science fiction van Buck Rogers, Star Wars, E.T. of Chariots of the Gods.

Het buitenaardse leven bestaat uit honderden miljoenen engelen, serafim (beschreven in Jesaja 6), cherubim, en bij de troon van God een verscheidenheid aan geestelijke wezens, waaronder de 24 oudsten — en natuurlijk God op

God elk fysiek leven dat bestaat. De glorieuze bekroning van de schepping is de mens — gemaakt naar het beeld van God de Schepper.

De Bijbel geeft nergens ook maar de kleinste aanwijzing van een andere schepping van fysiek leven, elders in het universum.

Ironisch, nietwaar? Wij zenden een plaatje met de genetische code voor het leven en een kleine tekening van een man en een vrouw. Wij proberen het

De Amerikaanse president Reagan heeft 1983 uitgeroepen tot „het Jaar van de Bijbel”. Voor religieuze leiders was dit een gelegenheid om het boek van het jaar onder de aandacht van het volk te brengen.

Maar hoeveel mensen die de Bijbel helemaal gelezen hebben, van Genesis tot Openbaring begrijpen werkelijk wat erin staat? Wat een paradox is het dat de Bijbel ieder jaar opnieuw het best verkochte boek is, waarvan miljoenen exemplaren of gedeelten ervan gedrukt en over de hele wereld verspreid worden in 1400 verschillende talen — en er toch zo weinig mensen zijn die hem begrijpen!

Voor velen is de Bijbel de saai, droge geschiedenis van een ver verleden geworden — die niets met het tijdperk van de ruimtevaart te maken heeft. Toch is er geen enkel ander boek dat zo bij de tijd is als de Bijbel.

De Bijbel is geschreven voor onze tijd — voor deze generatie. Hij heeft de huidige, chaotische wereldverhoudingen, waarin verwoestende krachten het menselijk geslacht dreigen uit te roeien, voorspeld. Maar hij onthult tevens wat er gedaan zal worden om de zelfmoord van de wereld te voorkomen.

Bruce Barton noemde de Bijbel „*Het boek dat niemand kent*”. Toch worden hierin de oorzaken onthuld van het kwaad van deze tijd: de sociale problemen, de economische problemen, de internationale problemen.

De Bijbel laat zien waar de wereldgebeurtenissen toe leiden en wat het uiteindelijke resultaat zal zijn. De profetische boeken van Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Daniël en Openbaring geven ons een schematisch overzicht van gebeurtenissen in het verleden en in de toekomst.

De Bijbel is de geschreven openbaring van de Schepper

Heeft u het **BOEK VAN HET JAAR** al gelezen ?

Robert Boraker

Lees hier hoe dit belangrijke boek uw leven kan veranderen.

God voor de mensheid. Hij bevat absolute essentiële kennis die iedereen moet weten, maar die niet op natuurlijke wijze kan worden verkregen.

Zonder de Bijbel kunnen wij nooit de lessen van het verleden, de betekenis van het heden en het doel van het leven begrijpen.

Een groot gedeelte van de Bijbel bestaat uit verslagen over wat er gebeurde toen Gods grote wet van liefde werd overtreden — zowel individueel als nationaal. Het was Gods bedoeling dat wij van de verslagen die in de Bijbel staan iets zouden leren. Als de mens van de bijbelse geschiedenis zou leren, zou hij niet steeds dezelfde fouten blijven maken en steeds dezelfde gevolgen moeten dragen.

Sprekend over de historische gebeurtenissen in de Bijbel, verklaarde de apostel Paulus: „Dit is hun overkomen *tot een voorbeeld* voor ons en het is opgetekend ter

waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is” (1 Kor. 10:11).

En: „Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden” (Rom. 15:4).

God heeft de levens van hen met wie Hij door de eeuwen heen gewerkt heeft, blootgelegd, zodat zij die de Bijbel lezen en bestuderen wijzer kunnen worden en de fouten die in het verleden gemaakt zijn, kunnen vermijden. De Bijbel bevat de meest betekenisvolle gevallen van menselijk gedrag die ooit opgetekend zijn.

Een uniek boek

De Bijbel is geen gewoon boek. Hij is uniek, omdat hij *geopenbaarde* kennis bevat van de Schepper van het universum. De Bijbel is het gedrukte woord van God. Hij is de „handleiding van de Schepper”, die verklaart hoe de door Hem geschapen mens moet functioneren. De Bijbel verklaart waarom de Schepper mensen op aarde heeft

geplaatst. De Bijbel leert ons hoe wij moeten leven.

Het menselijk gedrag kan zonder de Bijbel niet juist geïnterpreteerd worden. Waarom zien wij kwaad? Wat is zonde? Wat is goed? Wat is normaal en wat is afwijkend? Alleen het Woord van God kan de ware antwoorden verschaffen op deze en andere essentiële vragen waarvoor de mensheid zich ziet gesteld.

God vertelt ons door middel van zijn geschreven woord wat wij zijn, hoe wij moeten leven en hoe en wanneer wij ons uiteindelijke menselijke potentieel kunnen vervullen. De Bijbel toont ons de weg naar vrede en geluk voor de gehele mensheid — essentiële kennis die ontbreekt op onze scholen, onze universiteiten, en zelfs in onze kerken.

De Bijbel beweert Gods openbaring van *fundamentele kennis* te zijn — de kennis van wetten en principes die de mens niet zelf kan ontdekken. De wet van de zwaartekracht bijvoorbeeld wordt niet direct geopenbaard in de Bijbel. God heeft de mens uitgerust met het vermogen om de zwaartekracht zelf te ontdekken.

Maar de mens is nooit in staat geweest om met zekerheid te ontdekken *wat* hij is en *waarom* hij hier op aarde is — of er een *doel* is in het menselijke leven, en wat dat doel is. De mens is niet in staat geweest om de ware weg naar vrede, geluk, overvloedig welzijn en succes te ontdekken.

Alleen in de Bijbel kan men deze onontbeerlijke fundamentele kennis vinden.

De basis van kennis

Door de inspiratie van God werd de Bijbel de *basis* van waar onderwijs. De Bijbel is dus de *basis van kennis*. Hij verschaft ons de juiste benadering tot het vergaren van kennis op het gebied van geschiedenis, opvoeding, psychologie, sociologie en de medische wetenschappen. Hij openbaart fundamentele principes met betrekking tot zakendoen, handel, wetenschap, kunst, wetgeving, regering, filosofie en religie.

Maar ironisch genoeg wordt dit „Boek van het Jaar” van alle boeken het minst begrepen.

**Op zijn bladzijden
worden de oorzaken
onthuld van het
kwaad van deze tijd:
de sociale problemen,
de economische
problemen, de
internationale problemen.
Hij bevat absolute
essentiële kennis die
iedereen moet weten,
maar die niet op
natuurlijke wijze kan
worden verkregen.**

Waarom?

Eenvoudig omdat de meeste mensen de Bijbel proberen te begrijpen vanuit de opvattingen van hun eigen religieuze meningen.

De mensen zouden de Bijbel kunnen begrijpen — als zij werkelijk bereid zouden zijn om hem te bestuderen en te accepteren wat hij zegt. En de Bijbel zegt niet wat de meeste mensen denken dat hij zegt. De Bijbel is helder en eenvoudig. Hij bedoelt precies wat hij zegt. Als wij hem nemen zoals hij is — zonder te proberen onze persoonlijke opinie erin te lezen — is de Bijbel volkomen logisch. Hij vertegenwoordigt wat wel „de godsdienst van de denkende mens” is genoemd.

Al meer dan 25 jaar helpt de schriftelijke

bijbelcursus van Ambassador College duizenden mensen om te begrijpen wat er in de Bijbel staat. Deze cursus maakt gebruik van een volkomen andere manier van bijbelstudie. Hierdoor is de Bijbel gemakkelijk te begrijpen en wordt aangetoond hoe relevant hij is voor het tijdperk van de ruimtevaart. Deze cursus is dynamisch en nuchter. De waarheid wordt direct vanuit de Bijbel zelf verteld.

Deze cursus wordt gevolgd door mensen uit alle lagen van de bevolking — zelfs door predikanten. Met de leiding van iedere les ontdekken zij enthousiast nieuwe waarheden.

Zij ontdekken dat er hoop voor de toekomst is — dat er *oplossingen* zijn voor de schijnbaar onoplosbare problemen van deze tijd. Zij leren wat de sleutels zijn tot het begrip van de bijbelse profetieën en de principes die leiden tot succes, financiële stabiliteit en een gelukkig, overvloedig leven.

U kunt deze zelfde ervaringen ook delen door de schriftelijke bijbelcursus van Ambassador College te volgen. Er zijn geen inschrijfkosten. Schrijf ons om u aan te melden en uw gratis lessen te ontvangen.

Hoewel 1983 uitgeroepen is tot „het Jaar van de Bijbel” moet de Bijbel iedere dag — *ieder jaar* — worden bestudeerd. Het is het Boek des levens voor *alle tijden*. □

Evolutionisten

(Vervolg van pagina 12)

Merk op hoe het antwoord dat hij ontving de feiten verhult. „De ogen die tegenwoordig voorkomen,” schreef de evolutionist terug, „variëren van lichtgevoelige plekken bij de kop van sommige dieren, via primitieve oogholten, oogholten met een membraan, lensachtige membranen en allerlei andere vormen, tot het menselijk oog.” Dat is juist. Zo liggen de feiten. Geen creationist zal dit ontkennen.

Nu komt de interpretatie! De evolutionist neemt een reuzensprong en gaat er voetstoots vanuit dat evolutie heeft plaatsgevonden. Hij stelt in zijn brief: „... al deze verschillende stadia in de evolutie van het oog bestaan nog steeds.” Maar dat is slechts één manier om de feiten te interpreteren. Dat is geen bewijs. De creationisten kunnen even gemakkelijk zeggen dat „alle verschillende soorten ogen die God heeft geschapen nog steeds bestaan.”

Maar vervolgens verduistert de evolutionist de zaak nog verder. Hij besluit zijn korte antwoord met: „Door te kijken naar alle soorten ogen die in de natuur voorkomen, kunen we dus gemakkelijk zien hoe zoiets complex als het oog heeft kunnen evolueren.”

Lees dat nog eens goed! „Heeft kunnen evolueren.” Beweert hij dat het ook werkelijk zo gegaan is? Stelt hij dat wanneer men alle in de natuur bestaande ogen in volgorde van complexiteit rangschikt, vanaf de lichtgevoelige plekken tot het menselijk oog, men daaruit kan opmaken hoe het oog is geëvolueerd? Nee, dat doet hij niet. Zijn mede-evolutionisten zouden hem er ook hartelijk om uitlachen.

Waarom? Omdat wanneer men alle levende wezens zou rangschikken in een volgorde die gebaseerd is op de complexiteit van hun ogen — van eenvoudige tot complexe ogen — de plaats van deze wezens zelf in zo'n rangschikking niet zou overeenkomen met de „evolutionaire boom”.

De stelling dat wij door naar alle verschillende ogen te kijken „gemakkelijk kunnen zien hoe zoiets complex als het oog heeft kunnen evolueren”, suggereert dus iets dat de evolutie zelf niet kan ondersteunen. Toch strooit dit soort redeneringen — zelfs in studieboeken — veel mensen zand in de ogen.

Als alles is gezegd, zitten wij nog steeds met de vraag hoe de verschillen-

de ogen zich hebben ontwikkeld als zij niet zijn geschapen.

De geloofsbrieven van de Schepper

Het rijk van de natuurwetenschappen beperkt zich tot datgene waarmee kan worden geëxperimenteerd, wat kan worden waargenomen, gemeten en gewogen — de tastbare, materiële wereld. Terwijl veel geleerden — waaronder ook evolutionisten — het bestaan van God niet uitsluiten, geven de meesten vrijelijk toe dat zij niet toestaan dat geloof in het geestelijke hun theorieën aantast. Zij zijn trots op de kracht van hun inductieve redeneren. Maar zij gaan geheel voorbij aan gegevens van een andere dimensie — de geestelijke dimensie. Waarom? Omdat zij die niet kunnen meten. De meeste wetenschappelijke redeneringen bevatten derhalve een ingebouwd anti-bovennatuurlijk vooroordeel.

Het is geen wonder dat de natuurwetenschap nooit beweert over „de waarheid” te beschikken! Haar openlijk verkondigde doel is de „waarheid” slechts dichter te benaderen. Veelzeggend genoeg noemt de Bijbel als een van de kenmerken van onze tijd dat sommigen „zich te allen tijde laten leren, zonder ooit tot erkenning der waarheid te kunnen komen” (2 Tim. 3:7).

Jesus Christus heeft zijn volgelingen beloofd: „Gij zult *de waarheid* verstaan, en *de waarheid* zal u vrijmaken” (Joh. 8:32). Ongetwijfeld bedoelde Hij geestelijke waarheid. Maar die niet alleen. Hij bedoelde ook de waarheid inzake een *materiële* kwestie die iemands verering en begrip van de ware God beïnvloedt.

Enkele mensen hebben gezegd dat *De ECHTE WAARHEID* in de kwestie evolutie versus schepping geen standpunt dient in te nemen. Wetenschap, zo wordt gesteld, dient strikt gescheiden te blijven van godsdienst.

Waar de natuurwetenschap zich aan de feiten houdt op terreinen als scheikunde, natuurkunde en wiskunde, is het niet nodig een standpunt in te nemen. Maar wanneer mensen zich niet meer bezighouden met de stricte waarneming en meting van natuurwetenschappen, en gaan theoretiseren en gegevens verkeerd interpreteren, wanneer zij een hele dimensie van feiten — de geestelijke feiten — negeren, wanneer zij de geloofsbrieven van God, de Schepper en Levengever, trachten te verduistern, dan zijn zij in het

geestelijk rijk binnengedrongen en niet omgekeerd!

De geloofsbrieven van de ware Schepper God onderscheiden Hem van alle andere goden. Op een dag kwam de apostel Paulus tegenover een menigte afgodendienaren te staan en maande hen om de ware God te aanbidden. Welke God? De „levende God, die de hemel, de aarde, de zee en al wat erin is gemaakt heeft” (Hand. 14:15). Hierdoor wordt God geïdentificeerd.

Bij een andere gelegenheid stond Paulus tussen levenloze afgodsbeelden die in het oude Athene werden vereerd. Maar Paulus aanbad deze goden niet. Hij aanbad de *ware* God. Hoe herkende Paulus deze ene ware God en onderscheidde hij Hem van door de mens gemaakte goden? Luister naar Paulus! Hij spreekt over „de God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde” (Hand. 17:24).

De evolutietheorie tracht de Almachtige Schepper God deze geloofsbrieven te ontnemen en Hem daardoor even onmachtig als een afgodsbeeld te maken! Daarom kan *De ECHTE WAARHEID* niet zwijgen.

Om aan te tonen dat God de Schepper is, hoeven wij geen dikke boeken vol gedetailleerd bewijsmateriaal te schrijven. Het bewijs is al beschikbaar. Overal. Onder onze voeten, in afzettinggesteenten. Om ons heen, in alles wat wij kunnen zien, horen, betasten, proeven en voelen. Boven ons, waar het zich ontelbare lichtjaren ver in de ruimte uitstrekt. Het bewijsmateriaal is verzameld door geologen, biologen, paleontologen en astronomen. Het is neergeschreven in talloze boekwerken. Men hoeft alleen de verkeerde interpretatie maar te scheiden van de meetbare feiten.

Terwijl wetenschappers die God als Schepper erkennen, bij het bekijken van de feiten Gods handwerk kunnen zien — prachtig, fantasievol, kleurrijk en soms zelfs grappig, moeten evolutionisten die naar dezelfde feiten kijken proberen een praktische theorie zonder God op te stellen. Zij die het ware scheppingsverhaal begrijpen, erkennen Gods vakmanschap en kijken vol verwondering naar wat Hij heeft gemaakt en naar de uiteindelijke zin van het leven. Evolutionisten, daarentegen, moeten worstelen met een idee waarvan zij het achterliggende mechanisme niet kunnen verklaren en dat

(Zie verder pagina 29)

Wilt u zeggen dat DAT IN DE BIJBEL STAAT?

Clayton Steep

Veel mensen — zelfs sommigen die het boek al jaren lezen — zijn verrast en verbaasd wanneer zij ontdekken wat er werkelijk in de Bijbel staat!

„Het boek dat niemand kent”, zei een beroemd agnosticus eens over de Bijbel.

Hij had bijna gelijk.

Het is zeker een boek dat weinig mensen kennen. In feite kunnen wij veilig zeggen dat geen enkel ander boek ter wereld zoveel gelezen wordt en tegelijkertijd zo verkeerd begrepen.

Hoe zou dit komen?

Neem bijvoorbeeld het ‘kerstverhaal’. De meeste mensen denken dat als er iets uit de Bijbel komt, het toch zeker wel het populaire beeld is van de gebeurtenissen rond de geboorte van Jezus. Maar als men kijkt naar wat er werkelijk in de Bijbel staat, wordt het duidelijk dat er grote verschillen bestaan tussen de geboorte van Jezus zoals die beschreven wordt in de Bijbel en het ‘kerstverhaal’ dat de hele wereld zo welbekend is.

Niet in de winter

Nergens in de Bijbel staat dat Jezus op 25 december geboren is. In feite staat er niet in op welke dag Jezus werd geboren. Zelfs de maand staat niet genoemd. De Bijbel toont echter wel aan dat de geboorte van Jezus *niet* aan het eind van december plaatsgevonden heeft, of zelfs in een van de andere

wintermaanden!

Toen Jezus geboren werd, waren er „herders in diezelfde landstreek, die zich ophielden in het veld en des nachts de wacht hielden over hun kudde” (Lukas 2:8). De herders leefden in het open veld en sliepen 's nachts bij hun kudde.

De herders deden dit niet in de koude en regenachtige wintermaanden. In tegenstelling tot wat sommige mensen denken, werd het in de winter wel degelijk koud in Judea. Zelfs in april, vroeg in de lente, toen Jezus gekruisigd werd, stonden „de slaven en de dienaars . . . zich te warmen bij een kolenvuur, dat zij aangelegd hadden, want het was koud, en ook Petrus stond zich bij hen te warmen” (Joh. 18:18).

Dit wijst niet bepaald op het soort weer om in de openlucht te slapen. Of om in een stal een baby te krijgen en hem in een kribbe te leggen (Lukas 2:7)!

Wij weten dus wanneer Jezus *niet* is geboren. Het feit dat de geboortedatum van Jezus met opzet niet is opgetekend, is ook een duidelijk bewijs dat het nooit Gods bedoeling is geweest dat wij de geboortedag van Jezus zouden vieren. Wanneer God bepaalde dagen openbaarde waarvan Hij wilde dat zijn volk ze zou vieren, liet Hij er geen twijfel over bestaan om welke dagen het ging.

De Vredevorst?

Toen de geboorte van Jezus aan de

herders verkondigd werd, hoorden zij „een grote hemelse legermacht, die God loofde, zeggende: Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens” (Lukas 2:13-14). De reden waarom een van de leden van Gods Gezin als Jezus Christus op aarde kwam wordt net zo algemeen verkeerd begrepen als de gebeurtenissen rond zijn geboorte.

„Vrede op aarde bij mensen des welbehagens”, staat er op kerstversieringen en kerstkaarten. En „Het Christuskind kwam om vrede te brengen”. Maar waar is die vrede? Waar is er gedurende de laatste 2000 jaar vrede geweest?

Oorlogen en gewapende conflicten nemen onophoudelijk in aantal en hevigheid toe. Rassen, nationaliteiten en godsdiensten worden door bitterheid en haat van elkaar gescheiden. De gezinsstructuur valt uiteen omdat mensen niet in staat zijn met elkaar om te gaan. Vrede op aarde vanaf het moment van Jezus' geboorte? Niet volgens de geschiedenis. Niet volgens het nieuws van vandaag.

En ook niet volgens Jezus! Hij verklaarde zelf: „Meent niet, dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard” (Matth. 10:34).

Heeft u deze passage ooit eerder gehoord? Zij wordt in de kerken van

deze wereld niet erg vaak geciteerd. En toch staat dit in de Bijbel! Jezus heeft het gezegd!

Wat betekent het?

Het doel van de komst van Jezus, bijna 2000 jaar geleden, was niet om wereldvrede te brengen. De verklaring van de engelen, „vrede op aarde bij mensen des welbehagens”, is een profetie dat deze zelfde Jezus die in Bethlehem werd geboren in de nabije toekomst wereldvrede zal brengen. Hij zal dit bij zijn *tweede* komst doen, en de weg hiervoor wordt op ditzelfde ogenblik bereid.

Het doel van de eerste komst van Jezus was om voor de zonden van de mensheid te sterven, zich te kwalificeren om Satan als heerser over deze wereld te vervangen, en om zijn Kerk op te richten. Maar Jezus heeft beloofd dat Hij opnieuw zal komen (Joh. 14:3), deze keer om de vrede te brengen die door de engelen bij de geboorte van Jezus werd voorspeld. Deze keer zal Hij als Koning der koningen wereldomvattende vrede brengen en in stand houden. Dan zal de voorspelling gelden: „Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede” (Jes. 9:6).

Maar het is onmogelijk om te berekenen hoeveel haat, vervolging en oorlog er in de eeuwen tussen de eerste en de tweede komst van Jezus als gevolg van het verkeerd begrijpen van de leringen van Christus zijn geweest. De verklaring van de engelen aan de herders bevatte echter nog een tweede waarheid: dat zij die zich nu overgeven aan God, en zijn geboden navolgen, vrede en vreugde in hun persoonlijke leven zullen ondervinden, zelfs al worden zij ook omringd door een misleide maatschappij (Ps. 119:165).

En u kunt een van hen zijn als u bereid bent te erkennen waar u fout bent en de levenswijze van God begint te volgen.

De wijzen en hun geschenken

U bent natuurlijk bekend met de ‘kerststalletjes’ — voorstellingen van een kleine stal met een baby met stralenkrans in een kribbe, en Maria en Jozef erbij, samen met herders en drie ‘wijzen’, en een variërend aantal gevleugelde engelen. Dergelijke toneeltjes, die omstreeks Kerstmis overal te zien zijn, verschillen enorm van het bijbelse verslag van de werkelijke situatie.

De herders uit de streek om Bethlehem gingen onmiddellijk nadat hun van Jezus’ geboorte was verteld, naar Hem

op zoek zoals hun was gezegd. Zij vonden Hem al snel (Lukas 2:17).

De ‘wijzen’ kwamen evenwel van een aanzienlijke afstand. Op hun reis vanuit het Oosten, op zoek naar degene die als „Koning der Joden” geboren was, kwamen zij eerst naar Jeruzalem. Van daaruit reisden zij door naar Bethlehem. Toen zij in Bethlehem kwamen, vonden zij Jezus niet in een kribbe in een stal. Jezus en zijn ouders woonden in een huis (Matth. 2:11).

1w Jezus kan op het tijdstip dat de wijzen aankwamen heel goed twee of zelfs meer maanden oud geweest zijn. Toen koning Herodes van de rabbi’s en de wijzen hoorde dat Jezus geboren was om te heersen, was hij bezorgd om zijn eigen positie. Hij besloot dat dit kind uit de weg moest worden geruimd. Daarom ondervroeg hij de wijzen, die zich op dat moment op hun tocht naar Jezus in Jeruzalem bevonden. Hij slaagde erin om te bepalen wanneer de ster die de verwekking en geboorte van Jezus aangekondigd had, voor het eerst verschenen was. Toen het juiste tijdstip vastgesteld was, gaf Herodes het bevel dat alle mannelijke kinderen „van twee jaar oud en daar beneden” moesten worden gedood (Matth. 2:16).

Herodes gaf geen bevel om alle pasgeboren babies of alle babies van een paar weken oud te vermoorden. Hij legde de grens naar twee jaar om de mogelijkheid van ontsnapping uit te sluiten.

Toen de wijzen eindelijk het huis gevonden hadden waarin „het kind” Jezus (Matth. 2:11) zich bevond, gaven zij geschenken die zij hadden meegebracht. Dit waren geen geschenken ter gelegenheid van zijn geboorte, daar de dag van Christus’ geboorte al lang voorbij was. De wijzen, die wisten dat Jezus geboren was om koning te worden, gaven hem geschenken omdat het gebruikelijk was, en nog steeds is, om in dergelijke omstandigheden wanneer men voor een koning verschijnt, kostbare geschenken mee te nemen.

Het feit dat de wijzen geschenken aanboden, wordt vaak gebruikt als rechtvaardiging van het gebruik om kerstgeschenken uit te wisselen. Hierbij wordt echter over het hoofd gezien, dat de wijzen geen geschenken uitwisselden onder elkaar. Zij boden in feite „hem” — Jezus — al hun geschenken aan (Matth. 2:11). Hoe verschillend van het moderne gebruik om kerstgeschenken uit te wisselen en niets aan Christus te geven op een dag die ten onrechte

beschouwd wordt als zijn geboortedag! Kunt u zich een verjaardagsfeest voorstellen waarbij alle gasten geschenken meebrengen en die onder elkaar uitwisselen en waarbij de persoon die zij geacht worden te eren niets krijgt? Is dat niet vreemd? Dit geldt eveneens voor het hedendaagse gebruik om kerstgeschenken uit te wisselen terwijl men geacht wordt God te eren.

Engelen en stralenkransen

De meeste ‘kerststalletjes’ vertonen drie wijzen, waarbij ieder gewoonlijk een van de drie hoofdassen van de mens vertegenwoordigt. Maar dit is pure fantasie. Er staat niet in de Bijbel dat er *drie* ‘wijzen’ waren. Er kunnen er wel twaalf geweest zijn. Ook geeft de Bijbel nergens aan dat zij tot verschillende rassen behoorden.

In de Bijbel staat dat de wijzen door een „ster” vanuit hun land in het Oosten naar Jezus werden geleid (Matth. 2:2). Welke ster of planeet dit precies geweest is, is een onderwerp van veel speculatie geworden. De Bijbel laat echter weinig twijfel bestaan over dit onderwerp. De „ster” verplaatste zich en leidde de wijzen op hun lange reis, en bleef uiteindelijk boven het huis waarin Jezus zich bevond staan (vers 9). Een planeet, asteroïde of verwegstaande ster zou zich niet kunnen verplaatsen en zo’n positie kunnen innemen dat hij een specifiek huis in een kleine stad in een klein land op aarde aanwees. Deze „ster” was iets anders.

In de Bijbel worden engelen soms „sterren” genoemd (Job 38:7; Openb. 1:20). De rechtvaardige engelen zijn geestelijke wezens die in dienst van God staan en in staat zijn om te verschijnen als vuurvlammen (Hebr. 1:7, 14). De „ster” die de wijzen leidde, was zo’n engel.

Engelen hebben geen vleugels, zoals ze in de meeste ‘kerststalletjes’ en volgens het populaire denken worden weergegeven. Er bestaan geestelijke wezens die serafim en cherubim worden genoemd. Deze hebben wel vleugels. Maar in de Bijbel staat nergens een beschrijving van gewone engelen met vleugels, eeuwig op gouden harpen spelend, of als mollige kinderen die zo vaak voorkomen in de middeleeuwse schilderkunst.

Ook de stralenkransen die kunstschilders rond het hoofd van hun voorstellingen van Jezus en de verschil-

(Zie verder pagina 26)

GELUIDSOVERLAST

treft meer dan het oor alleen!

Clayton Steep

Een hoge graad van lawaai is niet alleen maar onaangenaam — het is schadelijk voor de gezondheid en voor de geest.

„Zwijgen is goud”, volgens een oud spreekwoord. En voor de miljoenen die in de grote steden zitten samengepakt, begint „zwijgen”, d.w.z. stilte, inderdaad even sterk gewaardeerd te worden als het genoemde edelmetaal.

De gekwelde stadsbewoners zijn onderworpen aan het verwarde geraas van auto's, bussen en vrachtwagens, het gedreun van treinen, het geloei van sirenes, het geratel van drillboren, het gebulder van straalvliegtuigen, het lawaai van industrie, het bedrijfsleven, bouwen sloopwerkzaamheden, en alle andere activiteiten die deel uitmaken van het hedendaagse stadsleven.

Ook de buitenwijken zijn niet altijd rustige pleisterplaatsen. Te beginnen met het rinkelen van de wekker 's morgens vroeg, krijgt het trommelvlies de gehele dag door aanvallen te verduren van het schelle, zenuwslopende en dissonante geluid van huishoudelijke apparatuur, televisietoestellen, stereo-installaties, maaimachines, kettingzagen, vuilniswagens, voorbijrijdende bromfietsen, en, ook nog, het onophoudelijke gekef van de hond van de burens.

„Onze samenleving is bezig zich dol te draaien door lawaai”, verklaarde Dr. T. Carlin, hoofd van het Spraak en Gehoor Instituut verbonden aan het Gezondheidscentrum van de Universi-

teit van Texas. Geluidsoverlast is, zei hij, niet alleen de schuldige in het geval van gehoorverlies, maar het veroorzaakt tevens andere fysieke kwalen, spanningen in het huwelijk, een teruggang in arbeidsproductiviteit en „maakt al met al het leven miserabel”.

Wat is „lawaai” eigenlijk?

Wij moeten hier een onderscheid maken tussen geluid en lawaai. Veel soorten geluid zijn mooi, vredig, verheffend of opbouwend. Deze geluiden zijn aangenaam voor het oor. Verder zijn er geluiden die dan wel niet per se mooi, maar wel aanvaardbaar zijn als nevenverschijnsel van menselijke activiteit. En dan is er lawaai. Ieder ongewenst geluid is lawaai, zoals iemand eens schreef. Het is geluid op de verkeerde tijd en op de verkeerde plaats.

Een opgewonden hond op het platteland is geen onprettig geluid. Midden in de nacht, op een paar meter afstand van een slaapkamerraam in een stad, is het geblaf van een hond een irritant lawaai.

Lawaai is hoofdzakelijk het gevolg van menselijke handelingen. Waarom bevindt die hond zich vlakbij een slaapkamerraam in plaats van buiten op het platteland waar hij thuishoort? Omdat hij vastgebonden is of anderszins gevangen zit in omstandigheden die door de mens zijn bedacht — een onderdeel van het stadsleven.

Overall waar mensen zich in steden ophopen, stoort het lawaai van de een dikwijls de ander. Dat is niets nieuws. De dichter Decimus Junius Juvenalis

bekritiseerde als volgt de toestand in het oude Rome: „Slapeloosheid veroorzaakt vaker de dood bij invaliden in Rome dan welke andere factor ook... Hoeveel slaap, zo vraag ik u, kan iemand in deze verblijven hier genieten? Ongestoorde nachten zijn — en dit is de wortel van het kwaad — het voorrecht van de rijke. Alleen al die wagens die door die nauwe kromme straatjes denderen... zouden genoeg zijn om de meest suffe zeeke van een keizer tot permanent wakker-zijn te ratelen.”

In onze tijd moeten wij naast het lawaai van het verkeer, ook nog het verdovende rumoer van een grote hoeveelheid moderne, in massa-productie vervaardigde, mechanische lawaaimakers verdragen.

Emotionele en fysieke gevolgen

Geluid wordt gemeten in decibels. Een aanhoudend geluidsniveau van 65 tot 80 dB vormt een ernstige belasting voor de oren. Geluid van meer dan 90 dB kan in korte tijd het gehoor beschadigen. Dunne haarvaten in het gehoororgaan groeien, als ze eenmaal door buitensporig geluid zijn vernietigd, nooit meer aan. De schade is blijvend.

Misschien denkt u dat u niet aan buitensporig lawaai bent blootgesteld? Welnu, een stofzuiger produceert ongeveer 70 dB; een haardroger 100; een maaimachine 90 tot 100; een gemiddelde fabriek 85; een elektrisch scheerapparaat 90; zwaar vrachtverkeer op 10 m afstand 90; een bromfiets op 20 m afstand 80 of meer; een straalvliegtuig bij de start 150; een

gewone discobar 120. Het dagelijks blootgesteld zijn aan lagere maar constante geluidsniveaus, zoals van air-conditioning, autosnelwegen of ander „achtergrondgeluid”, kan over een lange periode gehoorverlies veroorzaken variërend van (zeer) gering tot volkomen doofheid.

Buitensporig lawaai doet evenwel nog meer dan het gehoor beschadigen. Men heeft ontdekt dat het het zenuwstelsel aantast, het endocrine systeem, de maag en de emoties. Eveneens zijn er aanwijzingen dat lawaai het hart en de bloedvaten nadelig beïnvloedt, en de bloeddruk en het cholesterolgehalte verhoogt.

Plotseling lawaai, zoals van een knallende uitlaat of van vuurwerk, kan even plotseling een sterke verhoging van polsfrequentie en bloeddruk tot gevolg hebben. Lawaai stelt de zenuwen op scherp. Emotioneel en fysiek creëert het spanning.

Meer en meer wordt ingezien dat de ongewenste geluiden van de beschaving deels verantwoordelijk zijn voor de beschavingsziekten. Maar nog altijd genieten sommige, meestal jonge, mensen van lawaai — althans zij denken dat zij ervan genieten. De kans bestaat echter dat zij nooit iets anders hebben gekend. Voor hen is lawaai vaak synoniem met kracht. Een lawaaiige bromfiet of auto betekent „Let op mijn kracht, allemaal!” en soms dient het ook om de aandacht van het andere geslacht te trekken.

Het (letterlijk!) oorverdovende geluidsniveau waarop popmuziek gewoonlijk wordt gespeeld, heeft een grote fysieke uitwerking op het lichaam. Al wordt het wellicht opgevat als iets krachtigs en wenselijks, het is in feite verre van dat. Dr. Carlin vertelde dat hij met twee dove vrienden

naar een discobar was gegaan. „Ik was juist van plan hen duidelijk te maken dat ik weg moest omdat het lawaai mij pijn deed, toen zij als eerste weggingen, omdat het aantal dB zo hoog was dat zij, hoewel zij niets hoorden, in de grote organen van hun lichaam pijn kregen.”

Jong en oud zijn slachtoffer van meer geluid dan men kan horen: veel machines produceren geluiden die boven of onder het bereik van het menselijk gehoor liggen. Zelfs al kunnen onze oren die geluiden niet waarnemen, toch kunnen deze het lichaam beïnvloeden en symptomen als hoofdpijn, misselijkheid, evenwichtsstoornis of vermoeidheid veroorzaken.

Wat kunt u doen?

Tenzij u probeert naar het platteland te vluchten, ver weg van de beschaafde wereld, en alle luidruchtige snufjes daarvan opgeeft, kunt u niet geheel aan schadelijk lawaai ontkomen. Maar tot op zekere hoogte kunt u de effecten ervan verminderen. Hieronder volgen enige adviezen van verscheidene deskundigen die het probleem van geluidsoverlast hebben bestudeerd:

- 1) Vermijd zoveel mogelijk lawaai;
- 2) Beperk achtergrondgeluid tot een minimum;
- 3) Houd ramen en deuren gesloten als er buiten veel lawaai is;
- 4) Neem zware gordijnen en andere geluiddempende materialen;
- 5) Schaf oordopjes aan voor als het nodig is.

Er zijn in veel landen opgelegd, het lawaainiveau omlaag zouden brengen. Het opleggen vormt echter een probleem. De politie heeft het te druk met het opsporen van misdadigers om in te kunnen gaan op een klacht over een „harde stereo-installatie”. Het antwoord van een politieagent gaf uitdrukking aan deze frustratie. Toen iemand opbelde,

omdat zijn buurman een drumstel in de achtertuin had opgesteld, vroeg de agent: „Wat wilt u dat wij eraan doen?” „Wel”, zei de ander, „kunt u hem niet pakken op het verstoren van de rust?” Waarop de agent antwoordde: „Onze rust verstoort hij niet!”

De werkelijke oplossing voor het lawaai-probleem vereist een verandering van de manier waarop de samenleving functioneert. Sprekend over de schadelijke gevolgen van lawaai, merkte Dr. Carlin op: „De volwassenen zouden beter moeten weten, maar het zijn de kinderen over wie ik me zorgen maak. Met al die harde muziek en het andere lawaai ziet de toekomst er niet al te best voor hen uit, tenzij hun waarden radicaal veranderen.”

De waarden van de hele wereld dienen radicaal te worden veranderd. Er kan ontzettend veel overbodige spanning door lawaai geëlimineerd worden, als de mensen maar een beetje om elkaar zouden denken. Door de stereo niet zo hard te zetten, de hond rustig te houden, niet te toeteren of nodeloos remmen te laten piepen. Gewoon wat onzelfzuchtig omdenken. Wat in deze wereld zeldzaam is.

De andere fundamentele stap om het probleem tot een oplossing te brengen is door het wegnemen van schadelijke geluiden op hun punt van ontstaan, met andere woorden door produkten te ontwerpen en methoden te gebruiken waarvan de geluidsproduktie niet uitstijgt boven een niveau dat realistisch en noodzakelijk is.

Zo zal het in de Wereld van Morgen zijn. Wanneer de maatschappij wordt georganiseerd en draait volgens Gods weg, zal er een bedachtzame planning zijn tegen schadelijke bijwerkingen van de menselijke bezigheden. Er zullen volop prettige geluiden zijn, maar zenuwslopend schadelijk lawaai zal in het leven van de mensen geen rol meer spelen.

God beschrijft die tijd als volgt: „de vrucht der gerechtigheid zal vrede zijn, de uitwerking der gerechtigheid rust en veiligheid tot in eeuwigheid. En mijn volk zal in een verblijf des vredes wonen, in veilige woningen, in oorden van ongestoorde rust” (Jes. 32:17-18). □

Laatste oorlog

(Vervolg van pagina 4)

weer in Midden-Amerika gaan maken.

Het wordt hoog tijd te begrijpen waarom de Verenigde Staten niet langer Gods bescherming genieten en zijn „sterke arm in de strijd”, die ooit duidelijk aanwezig was, moeten missen.

Over het Amerika van vandaag zegt God: „Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid, het gebroed van boosdoeners, de verdorven kinderen” (Jes. 1:4).

Over deze natie zegt God verder in vers 5, dat „het gehele hoofd” — dat wil zeggen het gehele overheidsapparaat — „ziek” is, en „het gehele hart” — doelend op de nationale geest en moraal — „vol krankheid”.

Over de Amerikaanse samenleving zegt God verder: „Van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden, striemen en verse kwetsuren, die niet uitgedrukt zijn noch verbonden noch met olie verzacht.”

Met betrekking tot het lage morele besef in Amerika spreekt God in zeer expliciete bewoordingen over de burgers en hun leiders als „bestuurders van Sodom” en „volk van Gomorra”.

Recente artikelen in tijdschriften die welwillend staan tegenover de „homosexual rights” stellen dat er in de Amerikaanse homogemeenschap een „nieuwe volwassenheid” aan het ontstaan is. Homosexuelen, aldus de redactionele artikelen, staan op het punt „echte politieke overwinningen in de jaren tachtig” te boeken.

Een afgestompt publiek en het ambtenarenapparaat — en zelfs de geestelijkheid — bang om bevooroordeeld genoemd te worden, laten ondertussen na zich uit te spreken over praktijken die God veroordeelt (Lev. 18:22).

Een gepensioneerd lid van het Amerikaanse Congres stelde onlangs dat homoseksuelen hoge posten bekleeden in de regering, het zakenleven, de geleerde beroepen — en zelfs binnen de geestelijkheid.

„En wat dan nog?” verklaarde hij, „wij zijn overal.”

Het hele land wordt doordrongen met deze en andere zonden, zoals pornografie, drugverslaving en abortus. Ondertussen zegt God dat Hij zijn steun — „held en krijgsman . . . hoofdman over vijftig en aanzienlijke” (Jes.

3:2-3) — zal wegnemen.

Degenen die het land werkelijk uit het dreigende gevaar kunnen leiden verdwijnen in snel tempo van het toneel.

„Mijn volk,” roept God uit, „uw leiders zijn verleiders en zij maken de weg die u tot pad moest zijn, tot een doolweg.”

Gods duidelijke waarschuwing

God rekt af met een zondig Amerika op een manier die nog maar weinig mensen doorzien — maar binnenkort zal iedereen dit duidelijk genoeg beseffen!

Er bestaat in sommige milieus nog een restant trots over het inzetten van de Amerikaanse strijdmacht. Sommigen menen dat de gebeurtenissen in Midden-Amerika een gelegenheid zijn „om de Vietnamese oorlog over te doen”. De V.S. zal deze keer winnen, beweren zij, en aldus de vastberadenheid tonen die in Vietnam zo jammerlijk ontbrak.

God zegt echter iets anders. Hij zegt dat *Hij* eens voor al — de trots in de nationale macht zal breken, omdat het land niet bereid is zich van zijn zondige gewoonten te bekeren.

En in verband hiermee zal God nog andere rampen teweegbrengen, teneinde een zondige natie bij te brengen dat zij de verkeerde weg gaat. „Uw trotse macht zal Ik breken en uw hemel maken als ijzer en uw land als koper” (Lev. 26:19).

Er zijn aanwijzingen dat de zogenaamde „Grote Droogte van 1983” — die zo plotseling een anders regerend land trof — langdurige stofstormen tot gevolg kan hebben.

God begint krachtige maatregelen te nemen tegen Amerika, of de Amerikanen dat nu al inzien of niet.

Krasse taal? Misschien voor sommigen in een cultuur die slap is geworden,

vooral slap waar het zonde betreft. Maar tot zijn *ware* dienaren zegt God in Jesaja 58:1: „Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin

PAOLO BOSIO — LIAISON

JOHN HOAGLAND — LIAISON

In Puerto Castilla in Honduras worden regeringsmilitairen uit El Salvador (onder) door Amerikaanse adviseurs opgeleid. Hondurese soldaten (boven) bewaken de basis.

en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jakob zijn zonden.”

Het wordt tijd dat Amerika zich bekeert — voordat het te laat is! □

Tijd

(Vervolg van pagina 6)

om Gods levenswijze van geven, van zorgzaamheid voor anderen, te beproeven. Het mag misschien simplistisch klinken in een wereld vol gecompliceerde vredesinitiatieven en zelfzuchtige, territoriale aanspraken. Maar het is de enige reële weg naar vrede in het gezin, tussen burens en tussen naties!

Welk land is tegenwoordig bereid om deze boodschap op te volgen?

Maar zelfs al volgen de volkeren de weg naar vrede niet, toch is er wereldvrede op komst — deze zal de mensheid voor haar eigen welzijn door de Almachtige God worden opgelegd.

In tegenstelling tot de eerste Adam overwon Jezus Christus, de tweede [laatste] Adam (1 Kor. 15:45), iedere verleiding van Satan (Matth. 4). Hij kwalificeerde zich deze aarde te regeren. Hij beloofde naar de aarde terug te komen als „Koning der koningen en Here der heren” (Openb. 19:16) om deze wereld vrede te brengen door Gods regering en wetten op deze aarde te herstellen (Hand. 3:19-21).

Wanneer Christus terugkeert, zal Hij de leiding nemen en elke tegenstand tegen God en Gods levenswijze neerslaan en uitschakelen (Openb. 19). Satan zal dan voor 1000 jaar worden gebonden, zodat hij de wereld niet kan misleiden (Openb. 20:2).

Er zal een einde komen aan haat en geweld. Het opslaan en produceren van militaire wapens zullen tot het verleden behoren. Wapens zullen worden veranderd in vreedzame, produktieve gereedschappen. „Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen . . .” (Jes. 2:4).

Men zal niet langer oorlogvoering onderwijzen. God zegt: „Zij zullen de oorlog niet meer leren” (zelfde vers). In plaats daarvan zal men van jongsaf Gods levenswijze leren en Hij zal aangaande zijn wegen onderwijzen (Jes. 2:3). De kennis over God en Gods levenswijze zullen over de gehele wereld algemeen zijn. Er zal vrede heersen in het gezin en tussen de volken.

Wat een fantastisch goed nieuws — hetzelfde goede nieuws of evangelie (evangelie betekent ‘goed nieuws’) dat Jezus bijna 2000 jaar geleden bracht. De wereld heeft die boodschap verworpen. Wij verkondigen die boodschap op de bladzijden van **De ECHTE WAARHEID**. U heeft het nu gelezen. □

IN DE BIJBEL?

(Vervolg van pagina 22)

lende heiligen afbeeldden, zijn niet afkomstig uit de Bijbel. Jezus zag er bijvoorbeeld toen Hij opgegroeid was precies zo uit als de gemiddelde man van zijn tijd. Judas moest Hem aanduiden door hem te kussen. Waarom zou dat nodig zijn geweest als Jezus een ‘stralenkrans’ had gehad.

Controleer de dingen

Termen als Kerstmis (Christus’ mis of mis van Christus), Noël en kersttijd komen nergens in de Bijbel voor. In het Nieuwe Testament staat nergens opgetekend dat de eerste christenen de geboorte van Christus vierden. Zij herdachten ieder jaar vroeg in de lente de dood van Jezus, zoals hun was geboden (Lukas 22:19; 1 Kor. 11:26). Maar nooit zijn geboorte.

In de Bijbel staat echter wel iets over wat later de kerstboom genoemd is. De kerstboom is geen moderne vinding. De geschiedenis daarvan gaat terug tot in langvervlogen tijden, duizenden jaren voor de geboorte van Christus. (Bestel ons gratis boekje *De ware achtergrond van Kerstmis*.) De mensen versierden dergelijke bomen in de dagen van de profeet Jeremia. Als u verrast wilt worden, lees dan wat Jeremia, door God geïnspireerd, over dit gebruik geschreven heeft (Jer. 10:1-5)!

En wilt u weten waarom er zoveel festiviteiten zijn rond 25 december, sla dan het woord ‘Kerstmis’ op in een grote encyclopedie.

Is het niet de hoogste tijd dat wij lezen en geloven wat er werkelijk in de Bijbel staat, in plaats van te geloven wat de meeste mensen — zonder het na te slaan — denken dat er in staat? □

Kent u de oorsprong van KERSTMIS?

Weinig mensen vragen zich af waarom zij in Kerstmis en de bijbehorende gebruiken geloven. Hoeveel weet u van de oorsprong van het kerstmannetje, van de kerstboom, van het geven van cadeautjes? Kunt u zeggen of de volgende beweringen goed of fout zijn?

G F Kerstmis is de verjaardag van Jezus Christus.

G F De mythe van Sinterklaas is een onschadelijk kinderverhaal.

G F De kerstboom is tamelijk recent ingevoerd.

G F Het uitwisselen van cadeautjes komt van het voorbeeld van de wijzen uit het Oosten.

G F Kerstmis met zijn tradities zijn ter ere van Christus.

Hoe heeft u het ervan afgebracht? Alle bovenstaande beweringen zijn fout.

Ons gratis boekje De ware achtergrond van Kerstmis geeft u alle belangrijke feiten die u moet kennen (en liefst vóór 25 december). Schrijf om een exemplaar naar Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht.

De ware achtergrond
van
KERSTMIS

De 'NU-GENERATIE'

(Vervolg van pagina 13)

een paradox: het doel is de ontplooiing van het leven, maar door de manier waarop men dit wil bereiken, sluit men zich in — wordt men naar binnen geleid, naar het steeds meer begrensde, afgesloten 'IK'.

Velen zijn te zeer bezig met hun innerlijke psychische behoeften. Zij zien het ik als een grote verzameling „behoefte”. Vaak gaan zij uit van de veronderstelling dat hun kinderlijke, emotionele verlangens heilig zijn en dat het „een misdaad tegen de natuur” is om een onvervulde emotionele behoefte te hebben.

De maatschappij valt uiteen als er in het huidige denkpatroon en de levenswijze niet een aantal fundamentele veranderingen komen.

Er is in Engeland, Amerika en West-Europa een tijd geweest dat het huwelijk normaal gesproken duurde „tot de dood ons scheidt”. De mensen waren toen niet volmaakt, en de huwelijken evenmin. Maar er was een *diep verantwoordelijkheidsbesef*. Iemands woord betekende nog iets. Het gezin was een sterke eenheid in de maatschappij. De ouders voelden zich *verantwoordelijk* voor hun kinderen. De mensen spaarden voordat zij een auto, een wasautomaat of een ander duur apparaat kochten. De meesten probeerden naar hun inkomen te leven.

Waarom?

U kunt het antwoord vinden wanneer u zich in de vroege Amerikaanse geschiedenis verdiept of in de geschiedenis van Engeland, Canada en andere landen. U zult veel verwijzingen vinden naar „de vreze des Heren”, naar „goddelijke voorzienigheid” en naar een *doelbewustzijn* in het opbouwen van naties, de „trek naar het Westen”, enz.

Maar in onze tegenwoordige zelfzuchtige, hedonistische maatschappij schijnt ieder echt „doelbewustzijn” uit het leven te zijn verdwenen.

Men weet niet *waarom* men bestaat, *wat* het leven eigenlijk inhoudt of *waar* men heengaat.

Hoewel de meeste moderne mensen het zich niet schijnen te realiseren, is er een groot „handboek voor de menselijke overleving”. Het is een handleiding, afkomstig van de Ontwerper van het menselijk verstand en het menselijk lichaam, waarin staat *hoe* wij moeten leven. Het heet de Bijbel.

In dit Boek der boeken verklaart uw Schepper: „Indien openbaring ontbreekt, verwildert het volk, maar heil hem die de wet bewaart” (Spr. 29:18).

De *juiste* openbaring, het ware begrip van waarom wij hier zijn en waar wij heengaan, is van essentieel belang voor een echt gelukkig en evenwichtig leven. Maar de meeste mensen, afgesloten van de Schepper, hebben *geen idee* van dit grote doel.

Zij houden zich alleen bezig met: „eet, drink en wees vrolijk, want morgen sterven wij”.

Met deze oppervlakkige filosofie van de 'ik-generatie' blijven zij *nemen, krijgen* en naar geluk *grijpen*, waarbij zij hun medemensen gebruiken. In plaats van hun huwelijk met zorgzame

**Het ware begrip
van waarom wij hier
zijn en waar
wij heengaan, is van
essentieel
belang voor een echt
gelukkig en
evenwichtig
leven.**

liefde, vriendelijkheid, geduld en dienstbaarheid *op te bouwen*, proberen zij wanhopig door middel van hun partner geluk naar zich toe te halen — en kijken dan verbaasd op wanneer zij de pijn van scheiding voelen.

Omdat zij de oprechte VREUGDE van elkaar dienen niet kennen, proberen zij de pijn van hun leegheid en frustratie te verzachten met onmatig drankgebruik, met verschillende andere drugs of soms met ongeoorloofde of afwijkende sex. Zij hebben *geen doel* in het leven en komen uiteindelijk tot het besef dat het diepe en blijvende geluk waarnaar zij zoeken nooit zal worden gevonden — tenminste niet waar zij het zoeken — en tenslotte vervreemden zij door drugs of plegen zelfmoord!

Het OVERVLOEDIGE leven

Zo'n tweeduizend jaar geleden daalde

er een groot WEZEN van een andere plaats en tijd uit de ruimte neer om zich voor een korte poos op de planeet Aarde te vestigen. Dit majesteitlijke Wezen 'ledigde' zichzelf van de glorie en kracht die Hij eeuwig met God had gedeeld.

Zijn naam was Jezus, de Zoon van God.

Hij zei: „Ik ben de WEG en de *waarheid* en het *leven*” (Joh. 14:6).

Hij zei: „Ik heb de geboden mijns Vaders bewaard” (Joh. 15:10).

En: „Mijn juk is zacht en mijn last is licht” (Matth. 11:30).

Deze geïnspireerde Zoon van God bewaarde inderdaad de geboden van zijn Vader en ondervond dat zijn „juk” zacht was. Het begrijpen en waarlijk opvolgen van de Tien Geboden — de grote „wet der vrijheid” (Jak. 2:12) — is inderdaad een gelukkige manier van leven.

Omdat Hij dit wist, verklaarde Jezus: „Ik ben gekomen, opdat zij *leven* hebben en OVERVLOED (Joh. 10:10). Als u die weg volgt, zult u in hoge mate worden beloond, niet alleen door uw eigen geluk en *innerlijke vrede*, maar ook door de vreugde, de waardering en de liefde die u in de mensen om u heen zult opwekken.

Tegen hen die voortgaan de filosofie van „nemen en krijgen” van de 'nu-generatie' te volgen, zegt God: „De weg der trouwelozen is onbegaanbaar” (Spr. 13:15). Hoewel zij het niet weten, zal er aan hun ijdele, zelfzuchtige, hedonistische maatschappij plotseling een EINDE komen, wanneer God tussenbeide komt in de wereldverhoudingen. „En luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: *Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden* . . . en de volkeren waren toornig geworden, maar uw toorn is gekomen en de tijd voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan uw knechten, profeten, en aan de heiligen en aan hen, die uw naam vrezden, aan de kleinen en de groten en om te verderven wie de aarde verderven” (Openb. 11:15-18).

Er is een prachtige *wereld van morgen* op komst! God zij dank! Spoedig zal de filosofie van de 'nu-generatie' verdwijnen als sneeuw voor de zon — vervangen door begrip van het ontzagwekkende DOEL waar hier beneden aan wordt gewerkt! □

Bent u een vrede­stichter?

John R. Schroeder

Kunt u altijd met iedereen perfect opschieten? Nee, dat kan niemand.

Met onenigheid hebben helaas alle mensen te maken. Jezus zei dat er wel ergernissen moesten komen (Matth. 18:7, *Statenvert.*). Hij gaf zelfs christenen die over een of ander ongelukkig voorval verdeeld waren geraakt een recept om zich met elkaar te verzoenen (vers 15-20).

Inderdaad, problemen tussen gemeenteleden zouden er ook komen, zelfs in onze gemeenten die over de gehele wereld verspreid zijn. Ook bekeerde mensen vallen soms wel uit naar elkaar.

Wanneer zulke vervelende dingen zich voordoen, probeert u dan vrede te stichten of bent u juist een deel van het probleem? Brengt u de ruziënde partijen weer tot elkaar of gooit u olie op het vuur van de strijd?

Het is voor ons maar al te gemakkelijk om tot de onenigheid bij te dragen in plaats van als vrede­stichter en verzoener op te treden.

Een ervaren vrede­stichter

Laten wij eens kijken naar het voorbeeld van iemand die het vrede­stichten in praktijk bracht: Barnabas.

Wij vinden deze man voor het eerst genoemd in het boek Handelingen: „En Jozef, die van de apostelen de bijnaam Barnabas gekregen had — wat betekent: zoon der vertroosting —, een Leviet, uit Cyprus afkomstig, die eigenaar was van een akker, verkocht die en bracht het geld en legde het aan de voeten der apostelen” (Hand. 4:36-37). Barnabas

kwam voor het eerst onder de aandacht van de apostelen door zijn vrijgevigheid ter ondersteuning van de kerkleden te Jeruzalem. Zijn voorbeeld was zo bijzonder dat hij de enige persoon is die bij name wordt genoemd als een positief voorbeeld van geven. Barnabas' handelwijze steekt schril af bij die van Ananias en Sapphira (Hand. 5:1-11).

In Handelingen 9 duikt Barnabas opnieuw op. Hier ontmoet hij voor de eerste maal Paulus die hij in een netelige situatie aantreft.

Paulus was nog betrekkelijk kort geleden tot het christelijke geloof overgegaan. Lukas vertelt ons: „En te Jeruzalem aangekomen, trachtte hij zich bij de discipelen te voegen, maar allen schuwden hem, daar zij niet konden geloven, dat hij een discipel was” (vers 26).

Stel u de toestand eens voor. Paulus stond erom bekend dat hij christenen de gevangenis in had gesleept. De discipelen zagen hem als de belangrijkste vijand van het Evangelie — een aartsvervolger van het geloof. Hoe konden zij weten dat hij niet een wolf in schaapskleren was? Onnodig te zeggen dat de gemeenteleden in Jeruzalem Paulus niet met open armen ontvingen.

Maar Barnabas schoot te hulp! De man uit Cyprus was bereid de kloof te dichten en voor Paulus op te komen. „Maar Barnabas trok zich zijner aan en bracht hem bij de apostelen en verhaalde hun, hoe hij onderweg de Here had gezien, en dat deze tot hem gesproken had, en hoe hij te Damascus vrijmoedig was opgetreden in de naam van Jezus” (vers 27). Barnabas zag in dat Paulus bekeerd was en hij was bereid hem te steunen.

Wie weet wat een moeilijkheden Paulus gehad zou hebben als Barnabas

er niet was geweest? Alleen het optreden van een ware vrede­stichter maakte een wederzijds begrip mogelijk. Paulus werd door de gemeenteleden van Jeruzalem geaccepteerd.

„En hij [Paulus] bleef met hen ingaan en uitgaan te Jeruzalem, en vrijmoedig optreden in de naam des Heren . . .” (vers 28-29). Door tussenbeide te komen waar argwaan heerste, bereidde Barnabas de weg voor Paulus waardoor deze het Evangelie met uitzonderlijke vrijmoedigheid en kracht kon verkondigen. Daarmee is echter de rol van Barnabas niet afgelopen.

Christelijke eenheid te Antiochië

Niet lang daarna wordt voor het eerst het Evangelie aan de heidenen in Antiochië in Syrië verkondigd. Dit goede nieuws bereikte de Kerk van Jeruzalem. De apostelen besloten om Barnabas naar Antiochië te sturen om te zien wat daar allemaal plaatshad.

„Toen deze aankwam en de genade Gods zag, verheugde hij zich en wekte allen op om naar het voornemen van hun hart de Here trouw te blijven; want hij was een goed man, vol van de Heilige Geest en van geloof. En een brede schare werd de Here toegevoegd” (Hand. 11:23-24).

Barnabas sprak zijn goedkeuring uit over wat hij in Antiochië zag en op het reeds aangebrachte fundament begon hij verder te bouwen. De Leviet Barnabas werd, toen hij naar de heidense christenen in Antiochië werd gestuurd, niet belemmerd door een rassevooroordeel. Het gelukkige gevolg was dat nog meer mensen de roep van God beantwoordden. Barnabas verbond Antiochië met de moederkerk te Jeruzalem. Eens te meer zien wij hem in de rol van bruggebouwer.

En hoe kwam het dat Barnabas in

staat was zulke positieve vruchten teweeg te brengen? Omdat „hij was een goed man, vol van de Heilige Geest en van geloof”. Dit was iemand die zorgde dat hij dicht bij God bleef!

Barnabas was evenwel niet helemaal tevreden met zijn eigen inspanningen in Antiochië. Bepaalde gaven die hij zelf niet bezat waren in deze gemeente nodig. Wat deed hij dus? „En hij vertrok naar Tarsus om Saulus te zoeken; en toen hij hem gevonden had, bracht hij hem naar Antiochië” (vers 25-26). Barnabas voerde Paulus ten tonele toen het duidelijk werd dat er iemand met zijn talenten nodig was. Het resultaat was „dat zij [Paulus en Barnabas] een vol jaar in de gemeente gastvrij ontvangen werden en een brede schare leerden . . .” (vers 26). Barnabas' onbaatzuchtigheid bracht steeds goede resultaten teweeg: ze bevorderden de verkondiging van de evangelieboodschap.

De scheiding

Barnabas was echter een mens. Hij was, evenmin als ieder van ons, niet volmaakt. Enkele jaren later, niet lang na de conferentie in Jeruzalem, toen Barnabas op het punt stond met Paulus op hun tweede evangelische rondreis te vertrekken, vond er een ongelukkig incident plaats.

„Maar na enige dagen zeide Paulus tot Barnabas: Laten wij toch terugkeren tot onze broeders in iedere stad, waar wij het woord des Heren verkondigd hebben, om te zien, hoe het hun gaat. En Barnabas wilde ook Johannes, genaamd Markus, medenemen; maar Paulus bleef van oordeel, dat men niet iemand bij zich moest hebben, die hen na Pamfylië had verlaten en zich niet met hen tot het werk had begeven” (Hand. 15:36-38). Markus had hen op een eerdere rondreis wegens onbekende redenen verlaten.

„En er ontstond een verbittering, zodat zij uiteen gingen en Barnabas met Markus naar Cyprus voer. Maar Paulus koos Silas en vertrok, door de broeders aan de genade des Heren opgedragen; en hij ging door Syrië en Cilicië en versterkte de gemeenten” (vers 39-41).

Het verhaal is hier tamelijk summier. Wij weten evenwel dat Johannes Markus familie van Barnabas was (Kol. 4:10). Misschien werd Barnabas door dit bloedverwantschap bewogen erop te staan hem nog een kans te geven, terwijl Paulus volhield dat dit roekeloos

zou zijn. Markus had hen beiden immers op een eerdere reis in de steek gelaten. Wat ook de details van de twist geweest mogen zijn, Paulus en Barnabas waren kennelijk niet in staat hun onenigheid bij te leggen.

Duidelijk is dat Paulus bij zijn vertrek de zegen van de gemeenteleden had (Hand. 15:40).

In ieder geval was deze onenigheid, ondanks de ernst ervan, volgens nieuwtestamentische bewijzen geen blijvende zaak. Vijf jaar na zijn vertrek uit Antiochië schrijft Paulus: „Of hebben alleen ik en Barnabas geen bevoegdheid om vrij te blijven van handenarbeid?” (1 Kor. 9:6.) Hier kan Paulus wijzen op Barnabas als een ijverige apostel net als hij zelf, en hij doet dat met sympathie. Het valt daarom te betwijfelen of er na het incident te Antiochië nog lang enige wrijving is blijven bestaan.

Alles werd vergeven en vergeten en de geest van vrede werd hersteld. Denk aan Romeinen 8:28: „Wij weten nu, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.”

In latere jaren sprak Paulus goed van Johannes Markus (Kol. 4:10-11; Filemon 24; 2 Tim. 4:11). Een van de laatste verzoeken van Paulus was gericht aan Timotheüs, nl. om Johannes Markus mee te brengen voor het Werk. Hij verwijst naar Markus als een goede dienstknecht van het Evangelie, een mening die hij ten tijde van het incident te Antiochië niet was toegedaan. Klaarblijkelijk had Markus zich in de loop der tijd bewezen.

Volg het voorbeeld

Terugkijkend zien we dat Barnabas' besluit om bij Markus te blijven uiteindelijk ten goede keerde. Zou Markus ooit zijn Evangelie hebben geschreven als Barnabas niet voor hem was opgekomen? Wij weten het niet. Lukas heeft niet alle details achter dit incident vastgelegd.

Bent u bereid het voorbeeld van Barnabas te volgen? □

Wat bedoelt u precies . . . het Koninkrijk Gods?

Ooit weleens goed bij nagedacht wat dat is? Bestaat het heus? En waar is het? En meer interessante vragen die allemaal worden beantwoord in ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies . . . het Koninkrijk Gods?* Vraag het vandaag nog aan: Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht, Nederland.

Leven in het heelal

(Vervolg van pagina 17)

een gebed van ons af, en het geschreven woord van de Bijbel is zijn boodschap aan de mensheid.

Het is beter tijd en moeite te besteden aan het communiceren met God dan aan het luisteren naar nutteloos statisch gekraak op tien miljoen microgolffkanalen. Met God zal er wezenlijk en tastbaar resultaat zijn. Satellieten zullen niets meer doen dan de zwartheid van de duisternis afspeuren en luisteren naar boodschappen die er niet zijn. □

Evolutionisten

(Vervolg van pagina 20)

zinloos is.

Eigenlijk zijn er maar twee mogelijkheden in deze kwestie: òf men verwerpt de verkeerde en onwetenschappelijke traditionele verklaring van de schepping en accepteert het ware bijbelse scheppingsverhaal (dat alle feiten verklaarbaar maakt), òf men moet God als Schepper verwerpen (waardoor geloof in een vorm van evolutie, met alle problemen van dien, het enige — maar verkeerde — alternatief is.) □

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 2)

van dat hoofdstuk en dat boek begrijpt.

En bestudeer telkens één onderwerp tegelijk. Zoek iedere passage die op dat onderwerp betrekking heeft in de Bijbel op. Om dat te doen moet u een goede concordantie en de voetnoten in uw bijbel gebruiken. De hele waarheid over een onderwerp hoeft niet noodzakelijk op één plaats of in één tekst te staan. Maar u zult hier een beetje vinden en daar een beetje, zoals Jesaja zei (Jes. 28:9-10).

De Bijbel verschaft de juiste benadering tot het vergaren van kennis die door de mens zelf kan worden ontdekt. Alleen door middel van de Bijbel kan iemand een goede opvoeding en goed onderwijs krijgen.

Alleen door wat in de Bijbel staat, kan iemand de weg naar eeuwig leven leren kennen. De Bijbel onderwijst. Hij vertelt hoe wij moeten leven, nu en in de eeuwigheid. Daarom moeten wij begrijpen wat de Bijbel zegt. □

VANWAAR DEZE PARADOX ?

De mensheid heeft verbazingwekkende materiële vooruitgang geboekt! Hoe komt het dan dat de wereld wordt bezocht door verdriet, geweld, oorlog en toenemende decadentie? De wetenschappelijke en de technische kennis hebben ontzaglijke dingen tot stand gebracht, maar de kennisproduktie heeft de mensheid ook naar de rand van de afgrond gevoerd. Waarom ontbreekt ons de kennis om de wereldproblemen op te lossen? Ons gratis boekje *Nooit eerder begrepen — waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen* geeft duidelijke antwoorden.

Schrijf ons om een exemplaar. Vermeld a.u.b. bij al uw aanvragen het nummer van uw adresstrookje.

NOOIT EERDER BEGREPEN

Waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen

door Herbert W. Armstrong

FOTO: UPI